

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VII, No. 4

JAFFNA, JUNE 1, 1968

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

COMMENTARY

WHY DISTRICT COUNCILS?

The most unhappy feature of our country's political life since Independence has been the tendency of political parties at every election and on every issue to outbid each other in their appeal to the communal consciousness of the masses. The District Councils Bill is no exception. Those who oppose it seem to be concerned that it may take away from the supremacy of the ruling race over the ruled in the North and East; some of those who are for the Bill look upon it as a means of resisting such imposition at least in a few specified matters. It has not occurred to those who look upon an issue like this from the racial angle that it amounts to a denial that we are a nation and a democracy. The argument that D.C.'s may end up in a federal set up cannot hold since these, like the County Councils of Britain, are necessary administrative units of a democratic unitary government. But then, even unitary government cannot preserve the unity of the country if the 'fatherland' for so many is race and religion and not the nation as a whole. In fact, Maciver and Page have pointed out in *Society* that what endangers solidarity is (a) coercion of group by group, (b) lack of free contacts. The temptation for a racial group to use their majority vote is the more fraught with danger in a country like Ceylon where the people acquired the vote before they acquired their liberty and indeed have yet to acquire full faith in human dignity and equality.

It may help to raise the level of debate if we ponder over the movement for decentralisation elsewhere. Gandhi and Vinoba, Jawaharlal and Jayaprakash have urged that the self-governing village community, that supreme discovery of India's (and our own) political genius, should as of old become the foundation stones of India's polity. The *samitis* consisting of elected *panchayat* heads and *zila parishads* consisting of heads of *samitis* now function at the three levels up to the District. In his *Democracy versus Liberty?* Madariaga rejects the inorganic conception of the State as 'an arithmetical sum of individuals' and advocates District or County Councils going further and setting up Regional Councils, to "bring back the regions to life, relying on their history, their local spirit, their natural and artistic riches, to form living political entities". It is the Regional Councils that would elect the National Parliament; instead of M.P.'s sitting in them, it is they who will elect the M.P.'s. The Gandhian political system accords with this organic conception of democracy. "True democracy cannot be worked by 20 men sitting at the centre", said Gandhiji. State power should be replaced by the power of the people, *raj-sakti* by *jana-sakti*. Harold Laski's plea that "the enrichment of national life must be looked for in the expansion of society rather than of the State" also approximates to this. Besides machinery for consultation and voluntary associations, he favoured the dispersal of power through decentralisation. In a healthy democracy, discussion and decisions must flow from below to above. Development too, both economic and cultural, must be from below.

It is in the light of such radical thinking, that we have to warn our countrymen against those who would like to preserve the colonial-style build up in Colombo and scramble to capture that power. The tribal cry is a rallying point in their journey to power. Besides, it is not only the concentration of political power in the 'primate city' that is unwholesome for the nation: Witness the fact that almost all mass media of information and ideas are located there. On the other hand, if ever truly enlightened leadership could prompt the people of this country to make the grand crossing from their medieval 'fatherlands' to modern territorial communities in their villages, cities and regions, not only would this young nation have set itself on the road to greatness, but would have ushered in a sociological revolution in Asia.

Unions Allege They Are Not Given Square Deal

Representatives of the MPCs Unions in the Jaffna District met recently to discuss the problems facing them, and ways of overcoming them. The burden of their complaint was that they were not getting a square deal whereas the private trader was being favoured. The meeting was presided over by Mr. R. Rajaratnam, President NDCF.

The delegates pointed out that essential consumer goods which were available at the CWE, Colombo, were not available at the Jaffna branch: steps should be taken to rectify this. It was also pointed out that the margin of profit was less if goods were bought at the CWE Jaffna: sugar was a case in point.

The representatives said that the procedure adopted by the CWE, Colombo for the distribution of green gram in April, had caused dissatisfaction among MPCs Unions in the North: they urged the authorities to see to it that such a situation did not recur. The Unions are urging that they be given facilities—like private traders—to purchase *oorid* (*ulundu*) and green gram. The representatives also pointed out that since the CWE was issuing essential commodities to its branch depots without consulting MPCs Unions, there was room for these goods to be channelled into the black market.

The delegates also complained that the Northern Unions are inconvenienced as all correspondence, price lists and bills issued by the CWE are in Sinhalese; besides there are no officers in the issue stores proficient in Tamil to help the representatives from the North and East.

Poor Relations

The Unions pinpointed the

issue of Japanese Mull vertices by Lanka Salu Sala, characterising it as unsatisfactory: they complained that generally cooperative institutions were treated as poor relations by Lanka Salu Sala who dealt first with the CWE and private traders and only then issued textiles to coop institutions.

A sub-committee has been appointed to go into the issues raised at the conference.

Over Rs. 5 Million Given Out As Loans

Since the New Agricultural Credit Scheme came into operation last September, the Jaffna Cooperative Provincial Bank Ltd. has given out nearly Rs. 5½ million as loans to cultivators.

Up to 30-4-68, the Bank had lent nearly Rs. 3½ million for paddy cultivation alone. Rs. 2,110,453/- had been given out for the cultivation of subsidiary crops.

The break-down is as follows:

	Loan Released	Recovered up to 30-4-68
Paddy	Rs. 3,368,424/-	Rs. 872,102/-
Chillies	" 658,426/-	" 24,186/-
Onions	" 1,244,186/-	" 568,950/-
Potatoes	" 207,841/-	" 125,803/-
Total	" 5,478,877/-	" 1,591,041/-

Coop Education Should Find A Place In the School Curriculum

Cooperative Education should find a place in the school curriculum, observed Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, when he inaugurated the Refresher Course for Managers and Administrative Secretaries at the Cooperative Training School, Jaffna. This was the first time that such a Course was held at the School.

Business Efficiency Alone Not Enough

Mr. Rajaratnam went on to say that the Cooperative Movement did not mean merely business efficiency: they should not forget the cooperative aspects—member interest and democratic control were part and parcel of the Movement. Of course business efficiency was very important: that was why Refresher Courses like this were being held.

He stressed that if the Cooperative Movement had to depend on favours and monopolies, it could not exist. The Movement should be able to compete efficiently against the private sector.

Referring to the modern trend to reduce the number of

societies, Mr. Rajaratnam said that smaller societies were better suited to the East as there would be greater member interest.

Mr. K. Paramothayan, Principal Coop Training School, Jaffna, said that on the success of this refresher course depended the future of such courses. It was hoped to make these courses an annual feature.

Everyone is agreed that Jaffna has been a pioneer in the Cooperative Movement, said Mr. K. S. Ponnuthurai SAC (NR). He added that the reason for this was the number of cooperative seminars arranged by the NDCF. Stressing that every society should frequently hold seminars, he said that they should be organised in such a way as to attract popular attention. Spreading cooperative ideals was one of the objects of the School: this would pave the way for the success of the Movement. He urged cooperative employees to work honestly and with a sense of responsibility.

Key Factor

Mr. R. B. Rajaguru, Principal School of Cooperation, Polgolla, said that Management was a key factor, as the success of a cooperative institution depended on good management. The success of a society was intimately bound up with management. The mere fact that business was satisfactory did not necessarily imply successful management. Managers should be trained to spot any defects in the organisational structure and correct them. That is where seminars using the group discussion method came in useful.

'MY CITY'

While thanking the Principals of schools for encouraging their students to send in their entries for the Civic Week Essay Contest (English), we regret that none of the entries came up to the standard that would merit publication in our journal.

IN THIS ISSUE

PAGE

A Browser's Diary	2
S. H. P.	
Problems of Official Translations	3
M. Balakrishnan	
Multi vs. Single-purpose Coops	4
R. C. S. Cooke	
The Arts and Crafts of Jaffna	5
Kalaipulavar K. Navaratnam	

A Browser's Diary

Contrivance and Connivance

There is a well-known (and probably true) story about Nicholas Gould, the irrepressible wit and legal acrobat of a century ago. The Assizes were about to open in Jaffna; and the Judge would arrive by boat at Kankasanturai and travel by horse carriage to Jaffna. Gould bribed the driver of the carriage and arranged with him to fake a break-down near Chunnakam market. Everything went according to schedule and when a large crowd had gathered round his deeply perturbed Lordship, Gould happened to pass that way and offered to drive His Lordship to his destination. The offer was accepted and all who saw Judge and counsel driving together and chatting, drew the inference that they were personal friends, with the result that most, if not all, of the Assize briefs went into Gould's brief case.

I have recently been reading a biography of Ian Fleming, the creator of James Bond; something similar happened to him. Anthony Eden's health broke down immediately after his Suez fiasco and he was medically advised to go on a holiday in some warm climate. Fleming's home in Jamaica 'Golden Eye' was nearly as well-known as the hero of his thrillers. Besides, the Edens and the Flemings belonged to the same social set. Lady Eden had been god-mother to Fleming's son. For reasons of state it was necessary to keep all arrangements secret and Lennox Boyd—the Colonial Secretary—was chosen as intermediary between the Prime Minister and Fleming. Fleming knew only a day or two before the Edens were due to fly to Jamaica that it was the Prime Minister and his lady who were to be his guests at 'Golden Eye'. Amenities in 'Golden Eye' were primitive. There was just one servant whose one virtue was that she regarded her master as a divinity. The food was spartan. There was no telephone. The beds were hard. The grounds were unkempt. When the Governor received official intimation he was aghast. From long experience in the colonial service, he knew that while Prime Ministers might talk soulfully of the delights of simple fare and plain living, they would never forgive anyone who took them at their word. There had to be police protection, servants in uniform and cooks who could tackle the Prime Minister's palates. So the Governor had no alternative but to take over 'Golden Eye' and do what he could to make the Premier's holiday tolerable. But Violet the Negro maid and general factotum of the Flemings would have none of it. Even the Governor's lady's efforts to make Violet see reason proved unavailing. So Sir Hugh Foot did the best he could to preserve protocol and provide reasonable comfort. But he couldn't provide any measure of privacy. Cameras clicked incessantly and reporters thronged the place. Police were hard put to it to

secure privacy and quiet for the Prime Minister without falling foul of the Fourth Estate. Somehow this bizarre episode came to an end.

What was Fleming doing all this time? Of course he knew that 'Golden Eye' was hardly the sanatorium that the ailing Premier needed. He also knew that there were more fittingly appointed houses in Jamaica, whose owners would have given both their eyes for the kudos of playing host to Anthony Eden. But Fleming wanted the kudos for himself. He also knew that 'Golden Eye' would appreciate in value. Although his books had received complimentary reviews, none of them had achieved Best Seller status. They were selling only in hard cover and a book becomes a best seller only when millions in paperback editions are grabbed by an insatiable public. The author makes big money only when paper-back publishers woo and win him, and Fleming was yearning to be wooed and won by these moghuls of the publishing world. He felt that the publicity he would earn through Sir Anthony and Lady Eden choosing his Jamaican home for a holiday was just the thing needed to boost the sale of his books. He was not far wrong. A larger public had come to hear of him and of his books. Paperback editions were published and newspapers bought serial rights. Eden's Jamaican holiday was not the only begetter of Fleming's prosperity. Once on one of his visits he had been introduced to John Kennedy who had then been nominated for President by the Democratic party. He dined with the Kennedys that night and thereafter cultivated the whole Kennedy clan assiduously, sending them autographed copies of his books. It was not long before he had his reward. Kennedy had been elected President and *Life* published an article on the reading habits of the new President (what the great do, the less prattle about) and in the authorized list of the favourite books of the new President, Ian Fleming's *From Russia, With Love* was ninth. Fleming's cup was running over but not for long. Litigation, and Tax-men drained his gold and death followed soon after.

S. H. P.

More Than Half a Lakh Received Treatment

Altogether 56,908 patients received treatment at the Moolai Cooperative Hospital during 1966-67: 51,065 were Outdoor patients and 5,843 Indoor patients.

The net profit for the year was Rs. 62,933/70, inclusive of a Government grant of Rs. 15,000/-. The number of members has risen from 2,841 to 2,903.

At the 30th Annual General Meeting of the Society held recently, Mr. S. Sambanthamoorthy was elected President.

An Exhibition and Cultural Festival was held jointly by the Mannar District Agricultural Committee, Mannar Pradesiya Kalai Manram and the Department of Agriculture at Adampan on 17th, 18th and 19th May. Pride of place was given to the Agricultural Exhibition organised by Mr. S. Karalasingham, D. A. E. O., Mannar, and his staff and to the Science Exhibition organised by Mr. M. Atputhanathan, Ct. E. O. (Science) Vadamarachy. The Agricultural Exhibition included a Propaganda Section, an Exhibition of Agricultural Produce and items like ghee, bees' honey etc and a Livestock Exhibition. There were also a large number of specially prepared plots showing numerous varieties of paddy, subsidiary food crops, vegetables etc. on the ground. The Science Exhibition which attracted much attention was the first Science Exhibition to be held in this District. Several Schools in Mannar District took part.

Several Government Departments and Corporations and private firms had stalls. The stall of the Department of Rural Development and Cottage Industries was among the most popular. Handloom textiles and various items of handicrafts such as mats, rugs, baskets etc. both from Mannar District and elsewhere were exhibited and sold. The Fisheries Corporation stall also attracted much attention. Agricultural machinery was exhibited by three parties, viz. Browns Group Industries Ltd. (including Land Master Walking Tractors and accessories) General Suppliers & Importers (including Kubota Walking Tractors and accessories) and Freedom From Hunger Foundation (including Yanmar Tractors and accessories). Messrs D.V. Martenstyn & Co. exhibited fishing gear and outboard motors. Another stall which attracted attention was that of Messrs S.K. Mohamed Salihu & Co. of Mannar who exhibited agro-chemicals and implements on behalf of Shell Co. of Ceylon Ltd.

The cultural items on each day started with the playing of the Army No. 1 Band and a show by the Police dogs. The show by Police dogs drew large crowds. There were also special welcome songs by school children. The first day's cultural programme was devoted to selected cultural items from schools. A high standard, incomparably better than last year's was achieved. The following Schools qualified for awards under the respective programmes:

Carnatic Music

1. Murunkan Roman Catholic Tamil Mixed School.
2. St. Xavier's Girls College.
3. St. Xavier's Boys College.

Folk Dance

1. Puthukudiyiruppu Government Muslim Mixed School.
2. Pallimunai Roman Catholic Tamil Mixed School.
3. Thalvupadu Roman Catholic Tamil Mixed School.

Social Play

1. St. Xavier's Boys School Mannar.
2. Erukkalampiddy Maha Vidyalaya.

Islamic Songs

1. Tharakundu Maha Vidyalaya.

Agricultural Exhibition and Cultural Festival at Mannar

(By A Special Correspondent)

2. Erukkalampiddy Mahalir Maha Vidyalaya.

Baratha Natyam

1. Good Shepherd's Roman Catholic Girls School.

Folk Drama

1. Murunkan Roman Catholic Tamil Mixed School.

In addition, there were two dramas "Veera Vijayanin Vetti" presented by Women's Rural Development Society, Vamathevapuram and "Munodi" presented by Mathi Oli Nadaga Manram, Mannar, on the first day. About 10,000 were present. Mr. M.D.H. Jayawardena, Hon. Minister for Scientific Research and Housing and Mr. V.A. Alegacone, M.P. for Mannar were Chief Guests on this day.

The second day's programme was devoted to selected dramas from the Dramatic Societies of Mannar District. An excellent standard was achieved. "Kal Sumantha Kavalarkal" presented by Muth Tamil Kala Manram, Murunkan and "Panchali" presented by Valar Kalai Manram, Vankalai, tied for first place. "Pathukai" presented by Valar Kalai Manram, Vankalai, and "Veera Thilagam" presented by Mannar Paddina Sabai Sana Samuga Nilayam secured the third and fourth places respectively. Two other dramas "Alexander" by Arch. Gnana-pragasar Nadaga Manram and "Sankuruthi" by Mathotam Kalai Kalagam were also staged. "Panchali" "Kal Sumantha Kavalarkal" and "Pathukai" were of very high standard and compare favourably with the best dramas produced in other parts of the island. About 15,000 were present. Mr. M. D. Banda, Hon. Minister of Agriculture and Food, Mr. D. P. R. Gooewardena, Hon. Minister of Fisheries and Industries, and Mr. W. P. A. Fernando, Deputy Inspector General of Police (Northern Range) were Chief Guests on this day. Mr. M. D. Banda, Hon. Minister of Agriculture and Food was taken in procession from Adampan to the entrance of the Kalai Vizha grounds preceded by a float carrying Mannar's Aer Mannans (Govirajahs). Shortly after the opening, there was a ceremony where the achievements of the Aer Mannans (Govirajahs) of Mannar District were read out and the Aer Mannans garlanded by the Hon. Minister of Agriculture and Food.

The newly published historical play "Thaniyatha Tha-

kam" written by "Karava Kilan" (Mr. K. Kandasamy) concerning some incidents connected with the resistance put up by a heroic Wannai Chief Kayilai Vanniyar against the Dutch was released for sale. Mr. A. Amirthalingam, M.P. for Vaddukoddai and Dr. S. Vithiananthan spoke about the history of the District and the book and Mr. A. Amirthalingam M.P. purchased the first copy. A brisk sale took place.

The third day's programme was devoted to items of outstanding merit from other parts of the island. An excellent programme of "Baratha Natyam" was put up by the Ceylon Tamil Women's Association's "Kalalaya". Miss Geetanjali Sivaji Dorai, Miss Indra Kanti Yogarajah Miss Tushita Thirunavukarasu and four other girls gave outstanding performances. The vocal music of Shrimathi Ambika Thamotheram and Sankeetha Pooshanam M. A. Kulaseelanathan was excellent and so was the contribution of Shri T. Ratnam (Miruthangam) Shri T. V. Pichchaiappah (Violin) and Shri T. P. Jesuthason (Flute). The performance was under the able direction of Selvi Shantha Ramani Mahendra (Nattuvan-gam). This was followed by a Sinhalese play Henry Jayasena's "Hunu Vattaye Kathawa" (The Caucasian Chalk Circle by Bertolt Brecht). This drama which has won high acclaim in Colombo and elsewhere was well appreciated. Henry Jayasena's performance was outstanding.

This was followed by Dr. S. Vithiananthan's University Tamil Drama "Vaali Vathai" an episode from "Ramayana" presented in Vadamodi Natukoothu style.

There were also two dramas staged on the third day by local artistes: "Neerovin Kodumai" by Kalai Kalachara Manram, Vankalai, and "Vivasayee" by the Mantai North Village Council, Adampan and Villu Pattu by Valar Kalai Manram, Vankalai and Muth Tamil Kala Manram Murunkan.

A crowd of about 15,00 was present. Hon. M. H. Mohamed Minister of Labour and Employment and Mr. A. E. Gogerly Moragoda, Permanent Secretary to the Ministry of Home Affairs were Chief Guests.

As in previous years, no gate was charged at the entrance or for any of the items.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

As I See It — by Jay

A Terrible Beauty is Born

During my schooldays, a favourite essay topic with English teachers was *Jaffna Fifty Years Hence*. I remember most of us who wrote on the subject coming to the pessimistic conclusion that Jaffna would never change, not even in a hundred years. It would always remain the same sleepy old town, with cows wandering around chewing bits of paper and a few Nelson buses and cars (which would easily take the cake at an Old Crocks' Rally) disturbing the serenity. Invariably our teachers endorsed this verdict. Most of them have, alas, crossed the bar but if, by some miracle, they were brought back to life, I'm sure they would rub their eyes in astonishment and wonder whether they had landed on some other planet. The only thing they'd recognise was the cows roaming our streets.

How Jaffna has changed! Physically, the face of Jaffna has been utterly transformed, like a woman's after beauty treatment. Only in this case I'm not sure whether the new face is really attractive. The cadjan curtain has given way to the half wall. American style houses have sprung up in the most unexpected places. However impressive-looking, they somehow don't seem to fit in with the palmyra: they stick out like sore thumbs. And I suppose the test of architecture is whether the buildings fit in with the landscape. It looks as if it'll take years before these Yankee-pattern houses merge into our natural setting. But regardless,

the craze now is all for these American style houses, especially among the new rich. The fashion (or should I say mania?) started to a large extent with the Great Trek Back in 1958. Having been used to flush toilets and shower baths in Colombo, they had to remake Jaffna in their own image.

It is not only the buildings which betray the inroads that Westernisation has made. Who would have dreamt ten or fifteen years ago, that double-deckers would be lumbering down Jaffna's roads or that the latest models of cars would whiz past us as we ambled along?

Corresponding to this outer transformation, our inner life too has been subtly changed. This is best seen in the behaviour of our youth who are fast catching up with the beat generation. Some of our darling young girls sport the mini. In our time girls were not expected to be either seen or heard. But now packs of them can be seen on the streets, doing God alone knows what. They have invaded offices and shops, are hawking detergents from door to door. God knows what else they'll be doing next, if they're not doing it already.

It is a paradox that while the majority of us clung tenaciously to the old ways during so many centuries of foreign rule, within 20 years of independence we have become almost completely Westernised. This cultural servitude is the biggest tribute we can pay to our erstwhile masters. We may hate them but we yet want to ape them.

RABINDRANATH TAGORE

(Continued from our last issue)

Then comes the conflict of our lesser man with our greater man, of our wishes with our will, of the desires for things affecting our senses with the purpose that is within our heart. Then we begin to distinguish between what we immediately desire and what is good. For good is that which is desirable for our greater self."

Evil and suffering will be conquered when the finite individual sees himself in the Great; lives the life of goodness. Evils beset us but we should not lose heart in cowardice.

"Let me not pray to be sheltered from dangers but to be fearless in facing them,

Let me not beg for the stilling of my pain but for the heart to conquer it".

Love, for Tagore, was both a feeling and an action. To work for love is freedom in action. We are free so long as we work out of love and for love alone. To love is to be free from the ego. It is the ego which blurs the human vision. His prayer is, 'Sink all my egoism in tears'.

Tagore began life as a Brahmo, took up to what he called

synthetic religion for a while, and he reached his concept of Religion of Man. We speak of the universality of religion, but in practice we narrow it down to the scope of our own sects, religion becomes a symbol of vanity and sectarianism. We set religion against religion in a spirit of ugly competition. In his drama, *Achalayaban*, the poet preaches the gospel of the synthesis. Everything in the Universe moves on; what is seemingly stagnant is sure to acquire the force of mobility. Religion is a synthesis of the old and the new; both vertical and horizontal.

His concept of the Religion of Man is expressed through his Hibbert lectures. Brahman or ultimate Reality can be perceived only through the human personality. We can know Him only in and through this medium. In this world, our actions amidst human surroundings are the best prayers to the Almighty. We care for human personality and human personality is Divine personality. The idea of Divinity of man is the heart of the Religion of Man. Man is not insignificant; he is the representative of universal spirit. Life could achieve the bliss of fullness in man.

Tagore will be remembered as a poet-prophet of integral humanism; his main interest centres round man.

Problems of Official Translations

(Continued from our last Issue)
Measures to remedy the Inadequacy:

In the translation of literary matter, the translator has the liberty to omit a few words or add a few of his own. He has to translate ideas rather than words. But in the case of official translations every word of the original has to be translated for each word has its significance. In a Cabinet Memorandum for instance, each word has to be translated, the style, emphasis and spirit maintained, and the subject matter as a whole presented in the exact form of the original.

Since the vocabulary of language could be enlarged as much as the writer needs, this deficiency in the language could be remedied. The relative flexibility of the vocabulary is a common feature of all languages. The fact that English has a vast vocabulary does not indicate that this is due to any intrinsic virtue of the English language, but only points out the conscious effort on the part of its speakers to enrich their language. Thus our aim today should be to expand and enrich the vocabulary of Tamil so that it also could become a powerful instrument in any sphere of activity. If Tamil is to be the language of administration one must create the necessary terminology for the expression of the relevant nuances of meaning.

Here arises the question as

by MAHESVARI BALAKRISHNAN
Translator, General Treasury

to how suitable terminology could be created. There are three ways of enriching the vocabulary to meet the present day requirements. They are (i) resuscitating archaic and obsolete words, (ii) coining new words and phrases, and (iii) borrowing words from other languages.

(i) Resuscitating Archaic and Obsolete Words:

The words which are already in the Tamil language and which are no longer in currency can be brought back to life if they are adequate to express the meaning of modern technical terms. For example the word *பூட்டகை* occurring in the Sangam Classics can very appropriately be taken as an equivalent of "policy". Another word found in epigraphy which could be adopted for official use is *vaariyam* (வாரியம்) for an office in charge. (This is found in South Indian Inscription (iii), 80). The word *vaarian* (வாரியன்) could be used for a supervisor or superintendent and *vaariyapperumakkal* வாரியப் பெருமக்கள் for city fathers. (ஊரமை செய்யும் வாரியப் பெருமக்களாம் S.I.I.i, 117). Again there are a number of technical terms pertaining to the sphere of administration found in the Tamil inscriptions of Chola and Pandya Kings. For example the word *திணைக்களம்* occurring in these inscriptions can be used for department, for which term various equivalents such as *பகுதி*, *இலாகா*, *துறை* are indiscriminately used at present. I am glad to mention here that this word is now gaining currency in Ceylon, being given as an equivalent of Depart-

ment in the official glossary and it is being used by most of the government departments. All such words of a technical nature should be collected from Tamil epigraphy and put to fresh use. Some of these obsolete words may sometimes be adopted with slight modifications to signify new ideas.

A thorough search into the lexical matter contained in the Tamil metrical dictionaries (*நிகண்டுகள்*) such as *திவாகரம்*, *பிங்கலந்தை*, *குடாமணி* will yield fruitful results. Also a critical study of little known Tamil literature on metaphysics *சித்தர் பாடல்*, medicines *வைத்திய நூல்*, astronomy *சோதிட நூல்* etc. will yield a considerable vocabulary which can be suitably pressed into service today. To make the best use of the lexical matter already in the Tamil language a "Thesaurus of Tamil Words and Phrases" on the lines of Roget's Thesaurus of English words and phrases should be compiled by a body of competent scholars. I would suggest that the I. A. T. R. should undertake this laborious task in addition to its multifarious activities.

(ii) Coining of New Words and Phrases:

Coining of new words and phrases arise when one is very sure that there is no equivalent already in the language and to determine that requires deep scholarship. There are so many haphazardly coined

and arbitrarily used terms in the newspapers and ill-digested translations of today.

Papers are fond of using words like *ராஜினாமா* for resignation; *கலால் இலாகா* for Excise Department, *மனுதார்* for prosecution and *ஐஞர்* for readiness and *ரத்து* for cancel. English words like *district*, *Committee*, *Commission*, *Union* are transliterated instead of being translated. The newspapers have the power to popularise these inaccurate and inelegant words among the semiliterate people. A competent body such as the I. A. T. R. should therefore devise way and means of cleansing the language of these unsavoury elements.

New words can be coined from Tamil roots and bases for expressing almost all the modern ideas and the Tamil language has the vitality and flexibility to adapt itself to any changing condition. It is especially rich in *uriccol* உரிச்சொல் and *itaiccol* இடைச்சொல் which go in the building of words. The *uriccol* are actually the bases from which nominal and verbal forms are derived by the additions of appropriate particles (*இடைச்சொல்*) which are copious in Tamil. Again, as a preliminary step to help the coining of new words all the word forming elements (i.e. *உரிச்சொல்* and *இடைச்சொல்*) in the Tamil language should be collected, classified and defined.

The newly coined words should be short, apt and easily pronounceable. Nominal forms should lend themselves freely for declension and for continuing with other words to form compounds. If one

examines the words in the Tamil language, one will find that the vast majority of them are monosyllabic or dissyllabic conforming to the patterns *காசு*, *நாள்*, *மலர்* and *பிறப்பு*. Very few words consists of more than three syllables. Dissyllabic words preponderate over the others. In coining new words one should always keep this principle in mind.

(iii) Borrowing words from other Languages:

Only when the possibilities and potentialities of the Tamil language are exhausted one should turn to a foreign language to borrow words. The Sanskrit language has been for centuries a source for borrowing words into Tamil, and such words which have thus gained currency in the Tamil language need not be looked down upon if they really serve to enrich the language. Today English can very well take the place of Sanskrit in the matter of enriching Tamil, particularly in the sphere of Science and Technology. When words are borrowed from foreign languages, they should conform to the phonetic principles of Tamil and such loan words should be so naturalised as to be indistinguishable from pure Tamil words.

Indiscriminate borrowing should be guarded against as it is injurious to the normal development of the language. Language after all is not a dead thing, but can be likened to a living organism. Any foreign matter entering the organism will be rejected and may prove fatal if it is not properly assimilated. In this connection, what has been said of the English language by the author of King's English can apply to Tamil as well with equal force if not greater:

"All words not English in appearance are in English writing ugly and not pretty..... Anyone who wishes to become a good writer should endeavour to prefer the Saxon word to the Romance (foreign)..... The writer whose percentage of Saxon words is high will generally be found to have fewer periphrases than another." (King's English—Fowler).

The necessity for a Bureau of translation:

In translation for official purposes every designation has to be given a separate equivalent. Designation of officers, like Presidents, Chairman, Principal, Director are very often translated by a single Tamil word as *அதிபர்*. Though each of these terms could be translated with different words, yet uniformity in usage has not been achieved. Wherever Tamil is the language of Administration it is advisable and desirable too, that uniformity in respect of official designations be maintained. It is no doubt very difficult for translators to keep pace with the advancement of knowledge in English, and until we learn to think and work adequately in our language, we have to depend on translation. Hence a bureau for translation is a *sine qua non*. This can be set up in India comprising of representatives from all countries which need its advice.

The function of this body, *inter alia*, should be to settle
(Continued on page 7)

Multipurpose Or Single-Purpose Cooperatives ?

Cooperation is a living organism that grows with the people, and exists wherever people live. Originally cooperative societies sprang up spontaneously from the people themselves with certain specific objectives. Later, some of these cooperatives started to carry on several functions at the same time. Other specialized cooperatives became closely linked together either at the primary or at a secondary level according to the needs of the members.

Experience has shown that most advanced cooperative movements form closely integrated systems of mutual services and responsibilities which are, in their very nature, multipurpose. The fact that the formation of multipurpose cooperatives has been urged in some countries as a matter of public policy, really only means that a decision has been taken to hurry on, perhaps a little artificially, what would anyhow have been a natural line of development. The question of a policy of deliberately forming multipurpose societies, of converting a simple into a complex structure has to be considered in the light of the presently developing trends of the cooperative movement in many countries.

Single - Purpose Societies.

It may be well to begin with a brief glance at the simple, single - purpose society as it still exists in some countries, if only to see why it has remained relatively unchanged from the early days of co-operation. Denmark is the classic illustration of this kind of co-operation. Every service—butter making, egg collection, the supply of fertilizers or the distribution of domestic goods—is carried on by a separate cooperative and, there may be a half dozen of them in the same village, of which perhaps only two, the consumers' store and the creamery, will be carrying on enough business to justify the employment of a full-time paid manager.

Before this situation can really be understood, it is necessary to grasp a number of peculiarities of the Danish situation: in the first place, none of these cooperatives, with the probable exception of the consumers' society, will be registered. All will be based on the joint and several liability of members. In such circumstances it is essential that the objects of each cooperative should be of direct interest to every single member. No one can be expected to accept unlimited liability for a number of projects, some of which are of no particular interest to him.

In the second place (and this is a very important point), although the accounts of all these single-purpose societies are kept separate, in other ways they are more closely linked with one another than at first appears. For example, the same farmers almost certainly sit on the committees of more than one society; the chairman of one may often be the treasurer of another. In the second place, the secretary of, say, a fertilizer cooperative, who, as already noted, is usually a part time employee, may quite frequently

be the full-time paid manager of the consumers' society or the creamery, a man who already has business experience, an office, a typewriter and a telephone.

Thirdly, societies with very restricted objects, such as the supply of fuel or feeding stuffs, or the collection of eggs, may be acting only as agents for larger regional organizations. They may have no premises, carry no stocks, and run little or no financial risk. It should perhaps be added that the Danish system is today subject to some criticism by the Danes themselves, not so much because it is single-purpose, but because it has too many small societies. The principal reason for this is that the Danish movement is an old one and dates from a time when transport was much less developed than it is today. **Cooperatives Acting as Agents.**

A variant of this system, to be found for instance in West Germany, is for a single-purpose village cooperative, perhaps a credit bank, to act as agent for the purchase of agricultural supplies, though it does not keep a store or run any commercial risk. Such societies, however, never handle consumer goods, nor do they as a rule undertake marketing, still less any kind of processing. The success of a system of this kind depends on the existence of a strong,

not live in villages but scattered on their farms, where communications are good and the natural business centre is not the village but the country town. Here it often happens that there is one key cooperative activity which is immediately popular and successful, so that a society formed to carry it out has no difficulty in securing steady support, adequate capital and competent management. Such a society may well be called upon by its members to provide other services, and be in a sound position to do so.

A marketing society, for example, may make advances to members on a crop which they have not yet delivered, and these advances may take the form of supplies of fertilizers or insecticides. A creamery may begin by processing milk and go on to supply cattle food, grassland fertilizer and milking pails. It may make loans for the purchase of cows, to be repaid by deductions from the monthly payments to the members for milk. It may run a cattle breeding station for the improvement of herds, and a milk recording service to test the quality of every cow belonging to its members. It may undertake the marketing of some other farm product such as eggs, or it may open a consumers' store when the farmer can do his shopping at the same time as he brings in

but the trend has been in the direction of greater complexity and organization in depth. The conditions of success have always been: services which are of equal interest to all the members; a sound financial position; competent and, of course, absolutely honest management.

Multipurpose Cooperatives in India and Ceylon

In recent years, however, there has been in some countries a deliberate move, springing from government policy, towards the formation in each village or group of villages, of one multipurpose cooperative carrying on all the services needed by the villagers. This policy (one village, one society has made its appearance, especially in India and Ceylon and, though in a rather different form, in many of the countries of Eastern Europe. It is better to discuss these two regions separately.

In Asia, the new policy was adopted as a result of disappointment with the slow progress of cooperation in its original form, modelled, that is, on the cooperative movements of Europe, and particularly in view of the difficulty which had been experienced in finding competent and honest management for a large number of small and necessarily rather weak cooperatives in remote villages.

increased the volume of cooperative trade in consumer goods. What appears to have been achieved is, in the first place, that a good many large cooperatives have been set up, some of them resembling district wholesale societies. In the second place, loans are increasingly made in the form of agricultural supplies, and in this way the old credit society can claim to be a multipurpose society.

In Ceylon, where the new policy was based on political as well as on economic considerations, there appears to have been a much more complete and not altogether voluntary amalgamation of existing societies, usually consumers' supply and marketing, which were then given the power to make advances to producers from government funds. The older credit societies, which depended on thrift for their resources, were omitted from this arrangement. It was undoubtedly in part intended to produce stronger cooperatives under more skilled management and stricter control. It was at least at one time, intended to lead on to a system of "Village management".

All the countries of Eastern Europe had at one time (in the USSR up to 1930, and other countries up to about 1948) strong agricultural cooperative movements, consisting mostly of single-purpose societies for credit, marketing, processing, supply and (rather less frequently) village consumers' stores. When the decision was taken to collectivize the land and abolish individual farms, all these cooperatives were swept away on the grounds that, henceforth, the collective farm would undertake its own supply and marketing and would look to government for services and finance. The only need of the members of collective farms which could be supplied cooperatively would be the provision of consumer goods. Hence, in all these countries it was planned to set up, alongside the collective farms, a net work of consumer cooperatives, each with the monopoly of trade in household goods in a village.

(To be Continued)

By

R. C. S. COOKE
Retd. S. A. C.

well-managed regional supply organization with its own warehouses holding large stocks of all the goods likely to be ordered by the village agencies, probably with its own mills and mixing plants and certainly with sufficient capital and managerial ability to make it possible for the organization to carry the commercial risks which it would be quite unjustifiable for a village bank to take.

'Linked' Societies

In some countries, for example in Ceylon until the last few years, the group of village societies remained distinct, each with its committee, manager and system of accounts, but all linked through the village credit society, which held the personal accounts of all the members. Cash loans to a member, or the value of fertilizers or consumer goods purchased by a member, were debited to his account. Repayment of loans, thrift deposits or payments for produce sold through the marketing cooperative were, in the same way, credited to his account. This system was very successful over a number of years, and now in Ceylon a national decision has led to the formation of multipurpose cooperatives.

Spontaneous Development of Multipurpose Cooperatives

There are many countries, however, in which the village group of small cooperatives, each with its own limited function, has come into being. This is particularly the case in countries like Great Britain and Ireland, where farmers do

his milk.

In other cases, it may be an agricultural cooperative which is the starting point. From manufacturing mixed animal feed, consisting partly of locally grown grains or oil-seeds, the society may go on to buying members' crops for sale to millers or crushers. It may form other marketing departments to handle eggs or fruit. It may introduce services such as grain-drying or tractor-ploughing, or the repair of agricultural machinery. It may run a consumers' store, it may help members to draw up schemes of planned development on their farms, for which the cooperative will supply materials on credit. It may act as agents for a national cooperative insurance society covering farmers' risks.

Elsewhere, village consumers' societies have from the beginning supplied agriculture requirements and marketed some kinds of fresh produce. They do not, however, accept deposits or carry on any form of banking business. This is left to a credit society which does not, in turn, undertake any form of trade. The more highly skilled and highly capitalized marketing and processing activities, such as those concerned with milk or meat, textiles or topical crops, are almost always carried on by specialized cooperatives under fully qualified technical management.

All these activities are the results of natural development in the cooperative movement itself. Mistakes have been made, and there have been retreats as well as advances,

It was argued that if all the needs of the village could be served by a single cooperative, and, better still, if neighbouring villages could combine to use the same cooperative, that it would be possible to carry on a volume of business which would justify the appointment of a full-time, well-qualified staff. At the same time, the need for inspection and supervision would be reduced.

This policy has succeeded in Ceylon to a certain degree. However, it has certainly not superseded the single-purpose society, especially in marketing. Nor has it greatly

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES.

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

SOUTH YALPANAM MPES UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

THE ARTS AND CRAFTS OF JAFFNA

The Jaffna Peninsula is the home of the Tamils and is the chief centre of Hindu Culture in Ceylon. The Tamils of Jaffna are the descendants of the early settlers from the Chera, Chola and Pandya Kingdoms of South India. The Tamils are a very ancient race and have contributed very many elements to the composite culture known as Hindu Culture. In the fields of Music, Sculpture and Poetry, they have very few equals in India. Nowhere in the world can we find sculptures that can be compared to the South Indian stone images and bronzes. The image of Sundaramoorthy Swamikal found in the Colombo Museum and the Nadarajah image of the Madras Museum have evoked the greatest admiration from art critics of the world. The image of Sundaramoorthy stands unrivalled in its aesthetic appeal and blissful poise.

The Tamils of Jaffna have inherited all the aspects of the ancient culture of South India and have produced from time to time works of enduring value in Art, Literature and Drama. The arts and crafts of Jaffna are being carried on by families belonging to the various guilds of artisans. They are cottage industries and the technique of production is handed down from father to son. The ancient concept: 'சித்திரமுற் கைப்பழக்கம் செந்தமிழ் நாப் பழக்கம்' seems to have been the basic law of education which governed the process of learning that prevailed in the various guilds.

by KALAI PULAVAR K. NAVARATNAM

The artisans are divided into two main groups. The textile workers—dyers and weavers—form one group, and the Kammalar form the other. Kammalar are divided into five groups (பஞ்சகம்மாணர்) known as Brass-founders (கண்ணர்), Goldsmiths (தட்டார்), Blacksmiths (கொல்லர்), Carpenters (கச்சர்), Sculptors and Architects (கட்டபிதிகள்). Even to this day the above groups are carrying on their occupations according to the rules of social life that were prevalent in ancient Tamil land.

Weaving

According to Tamil culture weaving comes next in importance to agriculture. In ancient Tamil society weaving was done to perfection. The textile industry of Jaffna has practically died out. There are yet a few families in various parts of the peninsula which are still engaged in the pursuit of weaving as a means of livelihood. At Perumalkovilady, Vannarponnai, Jaffna, there are yet a few individuals who are capable of producing sarees and blouse pieces. Fifty years ago, the Perumalkovilady weavers exported to South Ceylon artistic silk cambhoys which were much sought after by the Sinhalese aristocracy. But, unfortunately, that trade has died out because of the change of taste and type of textiles used by the people of South Ceylon. The Sinhalese aristocracy today has given up the artistic cambhoys and are using foreign machine-textiles instead.

Today there are, it is estimated, 750 handlooms working

in the peninsula. But they are mainly producing articles such as towels, bedsheets for hospital use and other similar stuff. If the government and the public could only join hands to support and revive the weaving industry of Jaffna, not fewer than 500 families in the Northern Province could take up to weaving as a profitable occupation. If power driven handlooms are introduced, there is every possibility of producing a fairly large percentage of our needs in Jaffna itself.

In the Cottage Industries Stall some of the best productions of the Jaffna weavers are on show.

Dyeing and Printing

Dyeing and Printing on cloth by hand, was a companion industry to hand-loom weaving. But, now, this industry is almost extinct. There was a time when it was in a flourishing condition and the dyers of Nallur, Karainagar, Pt. Pedro and Aryakulam, (Jaffna Town) produced excellent hand-printed temple curtains, veddies and sarees. Specimens of Jaffna hand-printed curtains and other types of cloths can still be seen at the leading temples in the peninsula.

The Jaffna dyers were specialists in the following methods of printing: (a) *Melukeluthu* (மெலுகெலுத்து) in which wax was used and (b) *Thannireluthu* (தண்ணீர் ரெலுத்து) in which no wax was used. *Melukeluthu* was divided into two classes: (1) *Chaya-*

kampi (சாயக்கம்பி) and *Neela kampi* (நீலக்கம்பி). These classifications referred to the line designs used for the veddies. The popular types of sarees produced were known as *Chaya Chelai* with *Mankai Karai* (மாங்கையக்கரை). This type of sarees had designs based on the mango fruit. The weavers of Jaffna also produced, 40 years ago, excellent sarees with mango boarders in various texture and colour.

If the Government could import the materials and chemicals required for dyeing and printing, this industry could be revived and more than 300 families can earn their livelihood by producing artistic curtains for doors and windows, table cloths and sarees with elegant designs. Mr. Gangadharan of Nallur, Jaffna, has supplied the late Mr. S. Mahadeva, Director of Public works, and others in Colombo and Jaffna beautiful curtains, table cloths, sarees etc. He is unable to organize the industry on a commercial basis because of the difficulties in obtaining the necessary materials. This is a matter into which the Cottage Industries Department should investigate.

Brass and Iron Ware

Manufacture of brass and iron wares is confined to what are required for domestic and agricultural purposes. Jaffna blacksmiths are famous for their arecanut choppers, domestic knives, coconut scrapers and door locks with keys.

At Nallur and Vannarponnai there were a large number of families engaged in producing

brass utensils required for homes and temples. Brass lamps (குத்துவிளக்குகள்) and brass utensils are still in use in all Tamil homes throughout the Island. But the major proportion of the requirements is imported at present from South India. Majority of the descendants of the old brass-founders have given up their hereditary occupation because of their inability to compete with the articles imported from South India.

If this industry could be organised with the help of modern tools and accessories, it can be revived as a cottage industry. There are at present at Nallur, persons belonging to the non-kammala social order, engaged in producing brasswares that could compete successfully with the imported ones in quality and price. If the Government could open training centres in different parts of the peninsula, members of non-kammala communities also could be persuaded to take up to the manufacture of brassware as an occupation.

Gold and Silver Work

The chief centres of Gold and Silver work in the Jaffna peninsula are Vannarponnai, Nallur, Pt. Pedro and Chavakacheri. The Tamil goldsmiths were experts in producing jewels in gold and silver. Sir Emerson Tennent writes as follows about them in his book 'Ceylon':

"Goldsmiths are ingenious and excellent workmen and produce bangles, chains and rings whose execution is as fine as their designs are tasteful. Nothing is more interesting than to watch one of these primitive artists at his occupation, seated in the open air, with no other apparatus than a few clumsy tools, a blow pipe and a *Chatty* (சட்டி) full of sand on which to light his charcoal fire." (Vol: 2, p. 542: 1859)

In the 'Coronation Issue' of 'Ceylon Today' (May-June 1953) the following facts about Tamil Jewellery appear in an article on 'Visits of British Royalty to Ceylon', page 6:

"But one that stands distinct from all the other forms of loyalty that were evinced is the present of Tamil Jewellery to the Prince of Wales, (1875) made by the Tamil community in the Island.

"The list of Jewellery, which is as interesting as it is formidable, was made up of one snake bangle set with rubies and diamonds; one elephant-hair bangle set with pearls; one bracelet composed of seven elephants; one chain carved in roses; one necklace; one cross-brooch and one round brooch, both of rose patterns; one cross-brooch in tortoise shell; one butterfly brooch in tortoise shell; one pair earrings in rose pattern; one pair earrings (pulukkudu pattern); three bar rings; one puzzle ring of four pieces and another of seven pieces.

"These jewels were enclosed in a carved silver casket. The outer surface of the lid was engraved with a representation of a forest scene, surrounded by a wreath of lotus flowers; while on the inner surface, besides the 'Prince of Wales' feathers, was an inscription in

gold in both Tamil and English, indicating that the Jewellery came from the people of the Tamil Provinces in Ceylon. Twelve master craftsmen had been employed to make the ornaments."

The goldsmiths of today are still in their primitive state with their clumsy tools, blow pipes and *Chatties*. No change has occurred in their art of manufacturing jewels except that they have abandoned the old beautiful exquisite designs and patterns and have started manufacturing inartistic Jewellery copied from British trade catalogues.

Filigree and granulated gold jewels were done to a nicety by the Jaffna goldsmiths which had nothing to equal them in any part of the Island. Even now there are one or two who can do such work. Mr. M. Subramaniam of Vannarponnai, is still carrying on this type of work. He has won Gold and Silver medals and certificates of merit at all exhibitions where he had exhibited his articles. In the Colombo Plan Exhibition of 1952, his filigree jewel carried the first prize. At the London Wembley Exhibition (Continued on page 6)

Futility of Politics and Protest

We in India have been talking about *Shashan mukt Samaj*, about Lok niti as opposed to Raj-niti, or about *Lok-shakti* i.e. Power of the People in contrast with *Raj-shakti* or the Power of Government. The 'PEACE NEWS' of April 5 contains a very interesting and lucid article on the subject by GEOFF BEVAN. In this article Bevan emphasises the necessity of rejecting government itself rather than pursuing the politics of opposition or activities of mere protest. He writes:-

"Traditionally the avenues pursued by those in disagreement with their Government have been politics or protest. The first says, let's take over what they are mismanaging and manage it ourselves. But they discovered that once they got themselves in the power-positions they were as powerless to make really human choices as those they had replaced. They were faced with and controlled by precisely the same limitations and human alternatives. That is why 'If I ruled the world' is just a sentimental song. We all know it wouldn't make any

and that, instead, if only the people placed them, the 'progressives', in power, everything would be alright. The experience in our own country after the last General Election, barring one or two exceptions, has exposed the hollowness of this reasoning. In England too the record of the Labour Party in office disillusioned even its erstwhile supporters. The rule by Labour, says Bevan, has "shown us so clearly that nothing of real human worth is to be expected from government: we know they don't care about us: now practically nobody even expects a politician to tell the truth—we know they are going to lie to us—we know that government is the perpetration of lies against the people. Now is the time for us, the people, to take power. We know that voting or protesting is not the way any more. Who do they think they are kidding with all this nonsense about having a choice every five years and having a say in how the country is run? This system simply isn't one we want. We do not want to do things this way any

by SIDDHARAJ DHADDA

difference. It is ruling that is the problem!

Government is simply incapable of giving us what we want—our humanity, our dignity, our freedom. It is not because they are wicked or immoral men (though they are) but because of the way they perceive their social function. The limitations which their position places on them prevents them from making human decisions..... Simply because of where they are, what they do is against us. We must be for ourselves.

The only thing we have to say to those who govern is don't. But this is like telling the bullet not to fire after you have pulled the trigger or the bomb not to drop after you have pressed the button. This is their function. This is what they do. What we have now discovered—if we are to take our desire to be human seriously—is that because they not only obstruct this desire, but in fact have a vested interest in actually thwarting it, we must render their function obsolete."

Political parties often fool the people by saying that those who happen to be ruling at that time are unprogressive and opposed to the people,

more."

"It is no longer a question of Labour or Conservative. Enough of swapping the sultanas for the currants and then back again! The basic recipe is fundamentally poisonous. We have constructed and co-operated with a system essentially geared to the destruction of our own humanity! We want a new recipe, one which bases the decision-making process among the people—here, now, among you and me."

It is heartening to find that thinking in the Western Peace Movement, which hitherto laid more emphasis on opposing war and on organising protests against it is now revealing an increasing realisation of the fact that war, exploitation and injustice are only the resultants of our present social, political and economic structure. It is these deeper causes which must be tackled if we are to succeed in creating a society free from these scourges which afflict humanity at present. Nothing short of breaking up the Power-structure of the centralised State will enable us to achieve the society of our dreams—a society free from imposed Rule (Shashan) and from exploitation and injustice (Shoshan).

—Sarvodaya

THE ARTS AND CRAFTS OF JAFFNA

(Continued from page 5)

bition of 1934 he was awarded a certificate of merit for his filigree jewels.

It is a pity that the art of making filigree jewellery is declining and very few are willing to take to it. If the Commerce and Industries Department of Ceylon could find a market outside Ceylon for this type of jewels, the industry could be revived and many could be persuaded to learn it. We are reliably informed that there exist in London, Paris and other capitals of Europe and America markets for luxury goods of this type. What is necessary is an agency to purchase these articles and export them to places where they could fetch fancy prices. Certainly, these jewels could easily find a place in the tourist market of Colombo.

Purely from an artistic and cultural point of view, the art of making filigree and granulated jewellery should not be allowed to die. It is the duty of the Government and those institutions which are interested in preserving the traditional arts and crafts of the country, to find ways and means of preserving such cottage industries.

Production of jewels and other artistic objects in gold and silver by the process of embossing (கொத்துவேலை) is another type of art which is fast disappearing from our midst. There are only a few who can today produce an embossed jewel or an article. If large scale production of this type of articles could be organized, the Jaffna silver rosewater sprinklers (பன்னீர்ச் செம்பு), sandalpaste cup (சந்தனக் கும்பா), silver-tray (வெள்ளித் தட்டம்), lion-face bangles (சிங்கமுகக்காப்பு) etc., can easily find a place in the tourist market of Ceylon and other countries. If capital and organization can come together, much can be done to create a demand for the embossed gold and silver articles of Jaffna.

Some of the jewels produced in the traditional patterns by the goldsmiths of Jaffna are on show at the Art Exhibition Section of the Carnival. We request all those who are interested in the revival of our cottage industries to pay a visit to the Art Section to convince themselves of the necessity to revive our ancient Arts and Crafts.

Sculpture

The art of making images in stone and metals is an old industry of the Tamil country. The Tamils were great builders of magnificent temples and makers of fine images. At one time in Jaffna there were many families engaged in this art. Mr. Ramakrishna Achary of Vannarponnai is still carrying on the traditional art of casting images in metal with a certain amount of success. He has a good knowledge of the technique of image making according to the Agamic rules. This art also, like the others, is declining.

Although the technique of making images is still in existence, the artistic aspect of the images produced is far from satisfactory. The sculptors who are engaged in making the images for temples know the formula and the measurements connected with the different kinds of images, but

totally lack the necessary artistic insight. They possess the mechanical knowledge, but lack the cultural training and education that are essential to produce a work of art. A systematic attempt to popularize the principles of Hindu Culture and Art by means of lectures, publications and exhibitions, will to a great extent improve the present state of affairs. Not only should the sculptors be educated on the principles and philosophy of Art, but also the public to discriminate between good art and bad art. It is painful and disappointing to see, even educated men, getting images made which are clumsy and inartistic. Hindu schools and colleges can do a lot in this direction.

Carpentry

Carpentry as an industry is in a satisfactory state but has lost its ancient artistic characteristics. Construction of houses and the manufacture of furniture are the main occupation of the carpenters in the peninsula. But almost all the furniture required for use by the people are now being imported from South Ceylon because they are modern in design and cheap in price. Carpentry as a fine art is gradually dying but as an industry it will continue to exist.

The Tamil carpenters were famous for their artistic productions and it is not wise to allow that aspect of carpentry to die out. From ancient times there were families of carpenters who specialized in making artistic *Vahanams* and cars for temples and other ornamented wood work. (Plate VI Fig I) There are individuals who are experts in such type of work found today in Tinnevely (Jaffna) and Vadducoddai. The car built recently for the Veerama Kali Temple of Jaffna, by the Tinnevely carpenters is a really good piece of work worthy of mention. The silver plated wooden peacock *Vahanam* of Kathiresan temple, Jaffna, which was done in Jaffna, some fifty-five years ago, is a master-piece of artistic workmanship.

The artistic side of carpentry can only thrive if the wealthier classes make it a point to patronize those carpenters who are in that branch of carpentry. In spite of large scale production of cheap furniture in the West, there still exists a demand for artistic things and there are institutions and individuals engaged in promoting the artistic aspect of the industry. The upper educated and cultured classes in the West have not lost their habit of collecting things of artistic value. In the East the state of affairs is different. In this context we would like to quote what Dr. Ananda Coomaraswamy has written: "There are a large class of goods cheap and nasty, which are manufactured solely for the Eastern market, and which no one with education or taste would use in England. Yet these are purchased eagerly by Indians who desire to furnish in the European style, and in such quantities that their drawing rooms are more like shops than living-rooms." Unless our taste and sense of values change, we cannot hope to give an artistic turn to our industries.

Palmyra Products

The most popular cottage industry of the peninsula is the Palmyrah Industry. This industry is very popular in the Islands adjoining the peninsula and the areas round about Point Pedro. Palmyrah mats, baskets etc., produced in Vadamaradchi are better in quality and appearance than the ones produced in the Islands. With better facilities and training, the people of the Islands can be made to produce sufficient quantity of mats and baskets that could find a ready sale throughout Jaffna and other parts of Ceylon. Fifty years ago, women of Thattatheru, Vannarponnai, Jaffna, made excellent baskets and mats out of palmyrah leaves that could stand comparison with the mats of Batticaloa and South Ceylon. If a sale of their products is guaranteed, the women of that place may be persuaded to take up to the work of making mats and baskets.

The art of producing jaggery from sweet toddy can be popularized. A variety of candy known as *kallakaram* (கல்லாக் காரம்) is another product that could be made out of sweet toddy. Jaggery if produced on a large scale, can to a very great extent, take the place of sugar.

The palmyrah industry deserves the attention of the Government and ways and means should be devised to develop it as a major cottage industry of the peninsula. The Central Government of India has established a separate department to develop the palmyrah industry in India and has also appointed provincial organizations to carry out the scheme of development.

The revival of cottage industries with the assistance of modern technical appliances will keep intact the various guilds and solve the growing problem of un-employment. "Do not then let us compete with Western nations by evolving for ourselves a factory system and a capitalist ownership of the means of production corresponding to theirs. Do not let us toil through all the wearisome stages of the industrial revolution—destruction of the guilds, elimination of small workshops, the factory system, laissez faire, physical degeneration, hideousness, trusts, the un-employed and un-employable, and whatever may be to follow" writes, Dr. Ananda K. Coomaraswamy.

In the production of things for daily consumption, we should not aim only at cheapness and utility. They are no doubt factors which should not be neglected. In addition to the economic factors, there is the artistic aspect of production which also should be taken into consideration. Art and Culture also occupy an important place in the life of a community. Things of artistic value without sacrificing utility, can only be produced by cottage industries. No artistic object can be produced without the personality of the artist behind it. This is not possible in organized large scale machine industries.

Instead of using cheap and unenduring inartistic utensils in our homes, we should begin to use our own traditional articles wherever possible. We should permit art to permeate our lives and shape our culture

'TAUGHT DEMOCRACY TO THE PEASANTS'

It was Credit Societies which taught democracy to the peasants, said Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, speaking at the Training Class conducted by the Tholpuram-Moolai Credit Societies Union.

He went on to say that it was Credit Societies which had brought fame to the North. When multipurpose societies were started it was not intended to hit credit societies. Credit Societies, he emphasised, were the backbone of the movement: that was why plans were being made to revive them. He advised them to do all their borrowing through Credit Societies.

Mr. M. Ganapathipillai, President Tholpuram-Moolai Credit Societies Union, said that their societies were model societies which repaid Bank loans promptly: they also functioned well.

Mr. R.C.S. Cooke, Vice-President NDCF, who outlined the history of the Tholpuram-Moolai Union, said that it was the first Credit Union in the island, established forty

years ago. The area had been known for its cooperative spirit: unfortunately that enthusiasm seemed to have diminished now. He appealed to them not to squander this precious heritage but to try to enthuse the people, especially the youngsters. He also stressed the necessity of de-officialising the Movement: they must do things themselves instead of depending on the Government for everything

Mr. P. Cumaraswamy, AC CD Jaffna West, said that it was not enough to merely settle loans in time. A Supervisory Union had more functions than that: the Union should be like a searchlight; it should help to rectify weak societies. He warned that they should not import MPCS 'principles' into Credit Societies. He pointed out that partly due to the reluctance of the old leadership to bow out and train youth to take over the leadership, there was no second line of defence. Training youth to take over the leadership was, he declared, a must.

Canadian Loan for Maskeliya Oya Project

Another step forward in Ceylon's programme of electrification was taken on May 20th at noon when a development loan for the Maskeliya Oya Project was signed by the High Commissioner for Canada, Mr. John Timmerman and Dr. Gamani Corea, Permanent Secretary, Ministry of Planning and Economic Affairs. The loan funds in the amount of \$750,000-00 (approximately Rs. 4,050,000-00) will be used to provide detailed engineering and design services for Stages II and III of the

three-stage Maskeliya Oya Hydro Electric Project. Immediately following the conclusion of the loan agreement, an engineering agreement will be signed by the Department of Electrical Undertakings and the Canadian contractor, Ingledow and Associates of Vancouver.

The loan will be repaid over a period of almost fifty years with no interest, commitment or service charges and a ten year grace period in which no payments will be necessary. According to the agreement, the final payment will be made in 2017.

The signing of the loan initiated a new phase of the Maskeliya Oya project in which Canada is already involved. Under the financing agreement for Stage I of the project, which will come into operation in the first half of 1969, credits in the amount of \$10.8 million (or approximately Rs. 54,432,000-00) have been given by the Export Credits Insurance Corporation (ECIC) of Canada to T. Ingledow and Associates for the construction of a main storage reservoir with a concrete dam at Laksapana Power House, a 75 million watt plant at Polpitiya Power House and a 25,400 foot long and 15 foot conveyance tunnel and 21 foot diameter surge shaft.

Canadian aid donated to past irrigation and electrification projects has included assistance to the Gal Oya or Inginiyagala-Badulla Power project several years ago which included the provision of both irrigation and agricultural equipment to the Gal Oya development scheme and the use of counterpart funds for the construction of the Namal Oya Reservoir to provide irrigation.

Together with the loan agreement for newsprint, which totalled \$1,250,000-00 and was signed on May 16, a total of 2 million in Canadian interest free loan funds has been extended to Ceylon in May.

—Press Release

patterns. Our ladies should take a delight in modelling their jewellery on traditional art patterns and designs instead of copying British jewellers' catalogues. "Indian native gentlemen and ladies should make it a point of culture never to wear any clothing or ornaments but of native manufacture and strictly native design, constantly purified by comparison with the best examples and the models furnished by the sculpture of Amarawati, Sanchi and Barhut" wrote Sir George Birdwood seventy years ago. It is our duty to patronize and revive those cottage industries which are on the verge of extinction, to purify those which survive in degraded form and to avoid the useless luxuries imported from abroad.

"The imitation of European ways of living, whether in respect of dress, food, architecture or what not has led to the adoption of many European luxuries which are quite unnecessary, and sometimes positively injurious. We shall certainly be much wiser to do without these useless or injurious things altogether—with economy to ourselves—than we should be in making them locally, even worse than they are made in Europe."

DR. ANANDA COOMARASWAMY.

(Reprinted from the Festival of Arts Souvenir Vaidyeshwara Vidyalaya August 1953).

Problems of Official Translations

(Continued from page 3)

some of the urgent needs of the translator. Glossaries of technical terms have been published in Ceylon and India, but uniformity in the selection of equivalents has not been maintained.

To illustrate my point I give below a few official terms and their Tamil equivalents found in some glossaries published in Ceylon as well as in South India. The numerals by the side of the equivalents indicate the glossaries consulted for this purpose, which are as follows:—

1. Glossary of Official Terms and Phrases in Tamil (Official Language Department, Ceylon, 1959), அரசகருமச் சொற்றொகுதி.
2. Tamil equivalents of English Terms (Madras, 1936), கலைச் சொற்கள்.
3. Tamil equivalents of English Terms (Madras, 1948), கலைச் சொற்கள்.
4. List of Technical and Scientific Terms (Government of Madras, 1947), கலைச் சொற்கள்.
5. A Dictionary of English, Tamil Terms in Administration (Madras, 1949), ஆட்சிச் சொல் அகரவரிசை.
6. Tamil Administrative Terms (Madras, 1962), தமிழ் ஆட்சிச் சொற்கள்.
7. A Classified English Tamil Dictionary (Madras, 1962), பல பொருள் ஆங்கிலத் தமிழ் அகரவரிசை.

EQUIVALENTS

Administration—

1. நிருவாகம், ஆட்சி.
2. ஆளுகை, ஆட்சிமுறை, அரசியல் முறை.
3. ஆளுகை, அரசியல் முறை.
4. நிர்வாகம்.
5. ஆட்சி, ஆளுகை.
6. —
7. ஆட்சி.

(Another word used in the press and in official translations—பரிபாலனம்)

Board—

1. சபை, பலகை.
2. கழகம்.
3. போர்டு, கழகம், குழு.
4. போர்டு.
5. கழகம், வாரியம், பலகை.
6. பலகை, மன்றம் (Board of Revenue—வருவாய்ப் பலகை).
7. ஆயம்.

Certificate—

1. சான்றிதழ்.
2. தகுதித்தாள்.
3. தகுதித்தாள்.
4. அதிகாட்சிப் பத்திரம், தகுதிப் பத்திரம்.
5. உறுதிச்சீட்டு, தகுதித்தாள், சான்றிதழ்.
6. சான்றிதழ்.
7. சான்றிதழ்.

Department—

1. திணைக்களம்.
2. துறை.
3. துறை, பகுதி, இலாகா.
4. —
5. துறை.
6. துறை.
7. —

Document—

1. சாதனம், ஆவணம்.
2. பத்திரம், சான்று.
3. சான்று, ஆவணம், பத்திரம்.
4. —
5. ஆவணம், சான்று.

6. —
7. உரிமைப் பத்திரம், ஆவணம்.

Licence—

1. உத்தரவுச் சீட்டு.
2. அடை.
3. அனுமதி, அடை.
4. அனுமதிச் சீட்டு.
5. உரிமையாணை.
6. உரிமம்.
7. உரிமையாணை, உரிமம்.

Parliament—

1. பாராளுமன்றம்.
2. பார்லிமென்று.
3. பார்லிமென்று.
4. பார்லிமென்று.
5. —
6. பாராளுமன்றம்.
7. —

(Another word used in the Tamil Press — நாடாளுமன்றம்)

Pension—

1. உபகாரச் சம்பளம்.
2. உதவிச் சம்பளம்.
3. —
4. —
5. சம்பளம், உதவிச் சம்பளம்.
6. ஓய்வு ஊதியம்.
7. ஓய்வு ஊதியம்.

Treasury—

1. திறைசேரி.
2. கருவூலம்.
3. கருவூலம்.
4. பொக்கிஷம்.
5. கருவூலம்.
6. கருவூலம்.
7. கருவூலம்.

Voucher—

1. உறுதிச் சீட்டு.
2. —
3. உறுதிச் சீட்டு, ஆதரவுச் சீட்டு.
4. —
5. கைச்சீட்டு, உறுதிச் சீட்டு.
6. செலவுச் சீட்டு.
7. செலவுச் சீட்டு.

A cursory glance of the equivalents given in the various glossaries and dictionaries will show that there is no fixity of meaning for most of them. They are used rather arbitrarily and indiscriminately in translations today. As a result no Tamil translation of an official document at present can achieve the precision and exactitude which we find in the English original. Standardisation of Tamil equivalents is therefore an urgent need of the hour. A bureau as suggested must be able to publish standard glossaries as guides for the use of the translator so that uniformity may be achieved wherever Tamil is used as language of administration. I would like to mention here the very commendable work of Tamil Valarchi Kalagam (தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்) in producing the First Modern Tamil Encyclopædia in 9 volumes; thousands of equivalents have been used by the compilers of this monumental work. In my opinion it would have been a great help to the translator, if a supplement volume of index and glossary is added for easy reference. Such a glossary should contain all the scientific and technical terms used in the body of the text in the form of an English-Tamil dictionary.

Secondly, the bureau should be able to provide a key for transliteration. In adopting foreign words which have gained currency, they should be naturalised, and made to conform to the phonetic rules of Tamil so that they become part of the language. For example, the word "rubber" is written variously in India and Ceylon as இறப்பர் and இரப்பர் and ரப்பர், ரப்பர். The forms இறப்பர் and இரப்பர் are criticised as conveying

unsavoury meanings and hence avoided by some. But the words ரப்பர் and ரப்பர் do not conform to the phonetic rules as the letters ர, ர can not be used initially. In the case of proper nouns a certain amount of faithfulness to the original is desired. But in the case of other words the simple, natural and elegant garb of the Tamil damsel is to be preferred to the incongruous, grotesque, dazzling make-up of the foreigner. Many types of such difficulties could be ironed out only by an authoritative body.

A standard dictionary of administrative terms in Tamil is an urgent need of the translator which the bureau could undertake to publish. Tamil language is not confined to a single political unit, and as this Conference would bear witness, Tamil could very well attain the status of an International language, at least in South-East Asia. Hence there is need for a standard Tamil comparable to the standard English—an idiom which will be acceptable to all. Tamil scholars should rise above all regional or national prejudices and work to attain this goal. The I.A.T.R. in my opinion is the only body that could take upon itself this great responsibility of making Tamil an adequate vehicle of administration.

NEWSPRINT LOAN AGREEMENT

On May 15th, a loan agreement for the purpose of purchase of Canadian newsprint by Ceylon was signed. Dr. Gamini Corea, Permanent Secretary of the Ministry of Planning and Economic Affairs and His Excellency Mr. John Timmerman, High Commissioner for Canada in Ceylon signed for their respective parties.

Under the terms of the loan agreement, the sum of 1,250,000-00 Canadian dollars (approximately Rs. 6,750,000-00) will be paid by Canada to Canadian manufacturers of newsprint who will in turn supply Ceylon with this commodity. Ceylon will repay this amount to Canada in eighty semi-annual instalments beginning in 1978 and ending in the year 2017.

There will be no interest, commitment or service charges payable in respect to this loan and a ten year period of grace in which no repayments must be made, will apply.

This loan represents one small facet of the continuing Canadian aid programme for Ceylon which with this year's commitments will reach a level of over \$ 58 million. Projects have included aid to the transportation industry in the form of railroad ties and the provision of locomotives, the provision of training places in Canada for several hundred Ceylonese scholars, provision of Canadian advisers and experts to Ceylon in fields varying from geology at Peradeniya, to the Hotel School at Samudra, and the about to be completed Katunayake Airport facilities. This \$ 58 million, which has for the most part been in the form of outright grants, is in turn, part of the \$ 930 million which Canada has donated over the past seventeen years to countries in the Colombo Plan region.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 9% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches :

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office :

59, MAIN STREET, JAFFNA.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are :—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

„ „ Ceylon Petroleum Corporation.

„ „ People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

● STEVEDORES AGENTS

● LANDING CONTRACTORS

● FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

The Local Scene

Surveyed by RAJ

Why Not A Week For Officials Too?

Now that Jaffna is in the throes of a *Civic cum Health Week*, everyone of us will be reminded of our duties as citizens, of our obligation to keep the city a clean and fit place to live in. No doubt these periodical reminders to citizens are necessary and useful. But I wonder whether this kind of thing should not be extended to officials too, to periodically remind them of their duties and responsibilities to the people.

One has only to walk round the streets of Jaffna to get what I mean. The cyclone that hit Jaffna last December is yet with us: on Main Street the uprooted stump of a giant tree yet lies partly blocking the road. No one seems to have bothered to remove it. I suppose there'll be a hue and cry only when it causes an accident, as one day it must. In Grand Bazaar, the Milk Booth yet lies flattened under a fallen tree. No attempt seems to have been made to remove the tree and allow the Milk Booth to carry on business as usual. Of course the official answer will be that these things are not so simple as they seem to the layman, that there's a lot of red tape binding them hand and foot. But I'm sure there are ways of cutting through all these formalities, if only the officials concerned have a little more consideration for the welfare

of the city. What is lacking is a sense of urgency: they prefer to let fallen trees lie. Isn't it so much easier after all?

Another glaring instance is the old Post Office Building which is going to rack and ruin. While government departments pay high rents to landlords, this solid, Dutch-style building has become the abode of vagrants and beggars.

In fact, for some time a decrepit old couple had made its verandah their home, with their broken-down furniture piled all round them. Now they are missing but their removal had nothing to do with the authorities. Isn't it criminal folly to let this building lie idle while at the same time appealing to people to tighten their belts and put their shoulders to the wheel? Whoever is responsible for this, he deserves to be drawn and quartered.

Another thing that authorities overlook, perhaps because it brings in revenue, is overcrowding in theatres. Of course there are periodical barks and growls but the theatre-owners know that officials' barks are worse than their bites. If only the officials pluck up enough courage to bite, then erring theatre-owners would learn to develop a healthy respect for them.

I could go on citing more examples of official apathy. But what's the point? We cannot move mountains, can we?

Dignity of Labour Stressed

Always keep in mind the dignity of labour: never feel ashamed to do manual work.

This was the advice given by Mr. R. Rajaratnam, President NDCF to the Ordinary Level Course trainees of the Cooperative Training School, Jaffna, at a farewell party given by them.

Citing the example of the Chinese in Malaya, Mr. Rajaratnam said that educated young men should be ready to take to agriculture and industry, without waiting for the Government to do everything, or lamenting that there were no employment opportunities available.

Mr. V. Canagasabai ACCD Jaffna East told the departing trainees to have faith in the future. Even if they did not secure employment in the co-operative sector, they should try to apply the education they had gathered at the Coop School, to the societies in their own villages. He appealed to them to work honestly and devotedly.

Mr. S. Nagalingam, HQI, Jaffna East, advised them to do their duty by their organisations. They should not hesitate to point out the wrongs. He appealed to them to join the Past Pupils' Association so that they could successfully campaign to see that only those with a cooperative training were appointed to co-operative societies. They should also help in the reorganisation of societies in their area.

Mr. K. Paramothayan, Principal, stressed that they should learn to stand on their own feet, without relying on outside help. It was necessary, therefore, that they should formulate the necessary schemes.

Without Cooperative Education, the Movement cannot progress, emphasised Mr. P. Govindaswamy. It was vital that they practise those virtues associated with coop leadership.

Mr. P. Kandiah said that the future of the Cooperative Movement lay in their hands. He advised them to make full use of the colonisation facilities offered by the Government, without sticking sentimentally to their localities. If they adopted cooperative methods of farming, they could face the future with confidence.

Mr. R. M. Nagalingam advised the students to be honest and devoted to their duty.

Union Given Assurance

The Food Commissioner has given Mr. J. F. Sigmaringam, President Jaffna District Coop Harbour Services Union, an assurance that the Department would consider increasing the rates for stevedoring, lighterage and landing services, in the next financial year.

The Union had asked for a one per cent increase to cover the Business Turnover Tax, and a 25% devaluation allowance.

He has also instructed his officials to see that the Union is paid its outstanding dues as early as possible. The Union pointed out that it was forced to run on bank overdrafts, paying interest needlessly, as the Department was tardy in its payments.

A NEAR MISS

The Jaffna District Cooperative Harbour Services Union which recently celebrated its 5th anniversary (it was founded on 25-5-63) just missed discharging its 50th ship to coincide with the anniversary, by a couple of days.

Up to now the Union has altogether discharged 49 ships: the total tonnage it has unloaded is 380,472 tons. The breakdown is as follows: 1963—3 ships (25,447 tons), 1964—9 ships (67,101 tons), 1965—12 ships (95,096 tons), 1966—8 ships (70,690 tons), 1967—9 ships (72,132 tons), 1968 (up to May)—8 ships (50,006 tons). Of these 49 ships one was a gypsum ship and the rest were food ships carrying flour and rice. 28 ships called at KKS harbour and 21 at Jaffna. The KKS season is between April and September. The Jaffna season lasts from October (usually it's December) to March. The total cost of unloading and transport is in the region of Rs. 6 million.

Twentyseven times, the Un-

ion unloaded over 1000 tons of cargo a day. The highest so far is 1 1/25 tons (on 27-1-68) working a day and night shift. In 1967, the Union earned 15 days despatch money for the Government, amounting to nearly Rs.40,000/-. Demurrage was payable only for 2 days, owing to bad weather. Up to May this year, the Union had earned 16 days despatch money for the Government, totting up to over Rs. 40,000/-.

For the five-year period, the number of working days adds up only to 720 or just a little over one-third of the possible working days. The Union which has a total membership of 1200 has been actually working only at half strength, as it's unable to provide work for all.

The Union has appealed on several occasions to the Government to divert more ships to the Northern ports. This would kill two birds with one stone: Northern port labour would have more employment and the Government would save lakhs in despatch money.

Civic Week Launched

Inaugurating Jaffna's Civic Week, Mr. M. Tiruchelvam, Minister for Local Government, announced that very soon the ratepayers of Jaffna would get an opportunity of electing their representatives once again.

Mr. Vernon Abeysekera, Govt. Agent, Jaffna, said that people should keep their homes and the streets clean not only during Civic Week but every day.

Mr. K. Nesiah stressed the need for a town plan for Jaffna: this was imperative as a basis for the rational development of the city. Pinpointing the case of Sankili Thopu

—the former palace grounds of the kings of Jaffna—which is being desecrated by garages and workshops springing up there, he said that the area should be handed over to the Archaeological Dept. or vested in the Municipality: if any new buildings were to be put up there, they should only be cultural edifices, like a Museum building. He urged that the Old Park be converted into a People's Park: if necessary the Supreme Court could be moved to alter the terms of the trust deed of Government Agent Dyke.

Mr. S. Murugavel, ACLG and Special Commissioner Jaffna Municipality, presided.

International Cooperative Day

OPEN AND SCHOOLS' CONTESTS

In connection with International Cooperative Day, the Northern Division Cooperative Federation is conducting Essay, Short Story, Poetry, Drama and Slogans Contests.

Entries from schools should be certified as original by the Principal/Headmaster.

Entries (both Open and Schools) may be either in Tamil or English.

Essay—Open Contest

Essays should not be less than 1,200 words.

1. Cooperation and Human Rights
2. The Cooperative Contribution to National Rehabilitation
3. A Unified Service for Cooperative Employees
4. Cooperative Marketing
5. The New Agricultural Credit Scheme

Essay—Schools' Contest

Senior Division (Under 19 and over 14)

Essays should be approximately 700 words

1. A Cooperative Super-Market for Jaffna
2. Multipurpose vs. Single-purpose Cooperatives
3. The Distribution of Scarce Commodities
4. The Cooperative Movement and Food Production
5. Jaffna's Agricultural Exhibition 1967

Junior Division (Under 14)

Essays should be approximately 350 words

1. The Savings Habit
2. The Queue System
3. The Village Fair
4. Our Cooperative Shop
5. My Home Garden

Background material relating to the above essay topics will be found in *The Cooperator*. Back numbers are available at the NDCF Office, 59, Main Street, Jaffna.

Short stories, one-act plays, poems and slogans should deal with Cooperative themes.

Suitable cash prizes will be awarded to those entries which win first place and are considered worthy of the award. Cash prizes will also be awarded to all entries selected for publication in our journal.

The decision of the Editorial Board is final.

Closing date for entries: 15-6-68.

Entries should be sent to: The Editor, *The Cooperator*, 59, Main Street, Jaffna.

JAFFNA COOPERATIVE TRAINING SCHOOL

Cooperative Employees Certificate, Junior and Ordinary

The next C.E.C. Junior and Ordinary Level Courses will commence on 1-7-1968.

(1) C.E.C. Junior Course.

(a) Period of Training:—2½ months.

(b) Eligibility:—Employees in Cooperative Societies who have passed the J.S.C. Examination.

(Applications from employees who have not reached the J.S.C. standard will also be considered).

(2) C.E.C. Ordinary Course.

(a) Period of Training:—4 months.

(b) Eligibility:—Employees in Cooperative Societies who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O/L) (Six subjects) or C.E.C. Junior Level.

OR

Those who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O/L) with four Credit Passes including Arithmetic or Commercial Arithmetic.

Application Forms may be obtained from:—

The Principal,
Cooperative Training School,
111/9, Beach Road,
Jaffna.

Requests for application forms to be sent by post should be accompanied by a self-addressed stamped envelope.

Closing Date of Applications:—15-6-1968.

Cooperative Training School,
111/9, Beach Road,
Jaffna, 15-5-68.

K. Paramothayan,
Principal.

பாவனைப் பொருள்களைப் பெறுவதில் கஷ்டம்

கூ. ச. சமாசங்கள் குற்றச்சாட்டு

பாவனைப் பொருள்களைப் பெறுவதில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் தமக்கு அளிக்கப்படவில்லை என்பதையும் இதுபோன்று தமக்கு இளைக்கப்படும் பிறகுறைகளையும் நிவிர்த்தி செய்யும் நோக்குடன் வடபகுதிக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசங்களினால் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினத்தின் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் மேற்படி சமாசங்களின் பிரதிநிதிகள் பலர் கலந்துகொண்டு தமது பிரச்சினைகளையும் குறைகளையும் விளக்கி அவைபற்றிய தீர்மானங்களைச் சமர்ப்பித்தனர். அத்தீர்மானங்கள் பற்றி ஆராயும் பொருட்டு ஓர் உபசபை தெரிவு செய்யப்பட்டது.

கொள்வனவில இலாபம் இல்லை

கொழும்பிலுள்ள கூ.மொ.வி. நிலையத்திலே கொள்வனவு செய்யும் பொது தமக்கு ஏற்படும் இலாபம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மேற்படி தாபன

நிலையத்தில் கொள்வனவு செய்யும் போது கிடைப்பதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டிய இச் சமாசங்கள் சீனிக்கொள்வனவை இதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

சிகரெட் பெறுவதில் இருக்கும் தடைகள் பற்றியும், இங்கு

அவைகளைக் கொழும்பு கூ.மொ.வி. நிலையத்திலும் விநியோகத்தார்களிடமும் பெறுவதற்கும் விலை வித்தியாசங்கள் ஆராயப்பட்டன.

கடந்த சித்திரை மாதம் கொழும்பு கூ.மொ.வி. நிலையம் செய்த பயறு விநியோ

கூட்டுறவுக் கல்வியால் பெருமை பெறவேண்டும்

“வேலையில்லாமல் திரிபவர்கள், ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் என்று சமுதாயத்தால் தள்ளிவிடப்பட்ட இளைஞர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் கூட்டுறவுக் கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் கூட்டுறவுத் தத்துவங்களைப் பற்றிய அறிவு பெற்று பெருமை பெறவேண்டும் என்று நான் கனவு காண்கிறேன்” இவ்வாறு வ.ஐ.மே. சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் சங்கங்களின் நிருவாக காரியதரிசிகளுக்கும், முகாமையாளர்களுக்கும் நடாத்தப்பட்ட புத்தாக்கு வகுப்பினை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில், “கூட்டுறவு என்றால் தட்டுபாட்டுப் பொருள்களை மாத்திரம் விநியோகம் செய்வது என்று சிலர் கருதுகின்றார்கள். இந்த அறியாமை அகலவேண்டுமானால் கூட்டு

றவுக் கல்வி பரவ வேண்டும் என்றார்.

கலாசாலை அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

“கூட்டுறவுத் துறையில் யாழ்ப்பாணம் முன்னோடியாக

இருக்கிறது என எல்லோரும் பேசிக் கொள்கிறார்கள். வ.ஐ.மே. சபை கூட்டுறவுக் கருத்தரங்குகளை சிறப்பாக இங்கு நடாத்தி வருவதே இதற்கு அடிப்படைக் காரணம்” என சிரேஷ்ட கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. K. S. பொன்னுத்துரை பேசுகையில் கூறினார்.

“ஒவ்வொரு சங்கமும் கருத்தரங்குகளை நடாத்த வேண்டும் என மேலும் பேசுகையில் வலியுறுத்திக் கூறிய திரு. பொன்னுத்துரை அவர்கள், பொது மக்களைக் கருத்தரங்குகள் கவரக் கூடியதாகவும், அவை மக்களுக்குக் கூட்டுறவில் ஆசையைப் பிறப்பிக்கத் தக்கனவாகவும் அமைய வேண்டும்” என எடுத்துரைத்தார். பொது மக்கள் அனைவரும் கூட்டுறவு அறிவு பெற வேண்டும் என்பதே இப்பாடசாலையின் நோக்கமாயிருத்தல் வேண்டும். இதன் மூலமே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உண்மையான வெற்றியை அடையலாம் என அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

“சங்கங்களில் பணியாற்றும் முகாமையாளர்கள் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களாக நேர்மையுடனும், மனத்திடத்துடனும் மற்றவர்களின் நலனுக்காகப் பணிபுரியும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களாக மிளிர் வேண்டும்” என அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் வலியுறுத்தினார்.

வியாபாரத்தில் தனியார் துறையுடன் போட்டியிட வேண்டும் என்று கூறிய அவர், இவ்வியாபாரப் போட்டி சாதாரணமாகவும் நேர்மையானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றார்.

“ஒரு சங்கத்தில் சிறந்த நிருவாகமே முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. ஆனால் திருப்திகரமாக வியாபாரம் நடக்கும் இடங்களில் எல்லாம் திருப்திகரமான நிருவாகமும் நடைபெறுகின்றது என்று சொல்ல முடியாது” இவ்வாறு பொல்கோல கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபர் திரு. R. B. இராஜகுரு பேசுகையில் கருத்துத் தெரிவித்தார். தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் நிருவாகிகள் சங்கங்களில் நடைபெறும் வேலைகளை உற்றுநோக்கி பிழைகளைக் கண்டு திருத்திக் கொள்ளும் தகுதிகளைப் பெற வேண்டும். இவற்றிற்கு கருத்தரங்குகள் பெருமளவில் உதவி புரியும். கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்பவர்கள் அனைவரும் தயங்காது கலந்துரையாடவில் கலந்து கொண்டு தமது ஐயங்களைத் தீர்க்க வேண்டும்” என்றார். யாழ் கிழக்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபையின் தலைமையில் “முதல் சேகரித்தல்” என்றும் விடயம் குறித்து கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது.

கூட்டுறவு

விஷயம் கல்வியை மேம்படுத்தும் சலுகைகள் வெளியிட

யாழ்ப்பாணம், 1-6-1968

கம் வடபகுதிக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசங்களுக்கு திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இருக்கவில்லை என்று விளக்கப்பட்டது.

கொழும்பு கூ.மொ.வி. நிலையம் விநியோகத்திற்கு, விற்பனைப் பட்டியல்கள், கடிதத் தொடர்புகள் அனைத்தையும் சிங்களத்திலேயே எழுதி வருவதால் இங்குள்ள சமாசங்கள் பெரிய சங்கப்படுகின்றன. எனவே, இதை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு வசதி

உழுந்து, கடலை போன்றவைகளை தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் வசதியாகப் பெறுகின்றார்கள். அத்தகைய வசதி இச் சமாசங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். கூ.மொ.வி.

நிலையம் அத்தியாவசிய பாவனைப் பொருள்களை தமது கிளைத் தாபனங்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் வேளையில் கூட்டுறவுச் சமாசங்களைக் கலந்து ஆலோசியாது செய்வதினால் அப்பொருட்கள் பெரும்பாலும் கறுப்புச் சந்தைக்குள் போவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

இலங்கா சலுகை புடவை விநியோகத்தைத் திருப்திகரமாகச் செய்து வரவில்லை. கூ.மொ.வி. நிலையங்களுக்கும், தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் புடவைகளை விநியோகித்த பின்பே கூட்டுறவுத் தாபனங்களுக்கு வழங்குகின்றது. அப்படியே ஜப்பான்மல் வேட்டி விநியோகத்திலும் நியாயமான முறை கவனிக்கப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணம் ஒரு சரித்திரப் புதையல்

“தமது நகரத்தை அறிந்து கொள்வது, அந்நகரத்தில் பற்றுக்கொண்டு பணிசெய்வது, புதுப்பிக்கப்பட்ட ஒரு நகரத்தைத் தரிசனமாகக் காண்பது இவைகளே குடிநல சுகாதார வாரத்தின் நோக்கங்களாகும்” இவ்வாறு திரு. கு. நேசையா யாழ்ப்பாண குடிநல சுகாதாரவார விழாவில் கலந்து கொண்டு பொதுமக்கள் சார்பில் உரை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிட்டார்.

“தமிழ் மன்னர் ஆட்சி செய்த நல்லூரை உட்கொண்ட நகர் யாழ்ப்பாணம்” என்று தொடர்ந்து பேசுகையில் குறிப்பிட்ட அவர், ஆறு முகநாவலர் போன்ற சான்றோர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்றார். இத்தகைய

சிறப்புக்கள் வாய்ந்த யாழ்ப்பாணம் ஒரு சரித்திரப் புதையல். அன்னியர் ஆட்சியில் பல நாகரீகங்கள் இங்கு தோன்றி மறைந்துள்ளன என்று மேலும் பேசுகையில் அவர் விளக்கினார்.

தொடர்ந்து திரு. நேசையா பேசுகையில், “யாழ் நகரைத் திருத்தியமைப்பதற்கு புதிய திட்டம் தேவை” என்று உள்நோக்கி அமைச்சரை வேண்டிக்கொண்டார். சங்கிலித் தோப்பு என்னும் அரசமாளிகை இருந்த பகுதியை புனித இடமாகப் பேணவேண்டும் என்றும் அரசாங்க அதிபர் வசிக்கும் எல்லையிலுள்ள பழைய பூங்காவை மக்களின் பூங்காவாக்க உதவ வேண்டுமென்றும் மேலும் அவர் வேண்டிக்கொண்டார்.

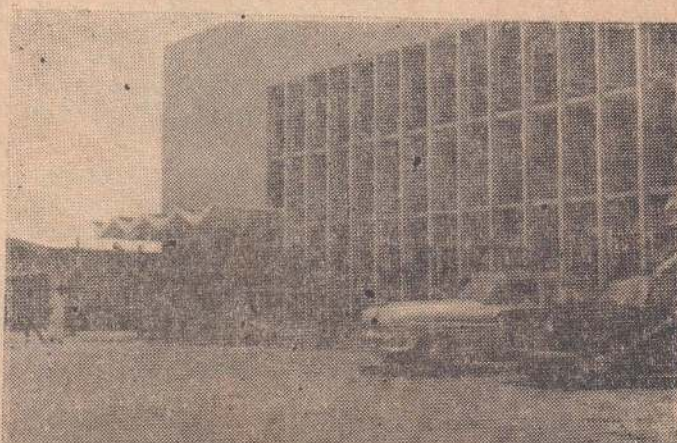
அச்சகத்தின் வளர்ச்சி 1965-66

ஆண்டில் வடமாகாண கூட்டுறவு அச்சக நூற்பதிப்புச் சங்கத்திற்கு ரூ.70,108/18 வருமானமாகக் கிடைத்துள்ளது. மொத்த இலாபமாக ரூ. 13,117/50வும் சுத்த இலாபமாக ரூ. 6,138/03வும் பெற்றுள்ளது. இச்சங்கத்தின் நடட்டம் ரூ. 5,554/90 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விபரங்கள் மேற்படி சங்கத்தின் 14 வது வருடாந்த அறிக்கையில் தரப்பட்டுள்ளன.

அச்சகத்திற்கான நவீன இயந்திரங்களை வாங்குவதுடன், வியாபாரத்தையும் பெருப்பிக்கப் போவதாக அவ்வறிக்கை மேலும் அறிவிக்கிறது. இச்சங்கம் இலங்கைக்

காகிதக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு ஏஜெண்டாகத் தெரிவு செய்யப்படும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

புதுவருட உத்தியோகத்தர்களாகப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்: திருவாளர்கள் S. K. திரவிய நாயகம் (தலைவர்) முதலியார் C. முத்துத்தம்பி, கு. நேசையா (உபதலைவர்) O. M. மார்க்கண்டு (காரியதரிசி) S. கந்தசாமி (உப காரியதரிசி) E. வேலாயுதர் (தகுதிகாரி) திருவாளர்கள் T. K. இராஜசேகரன், K. E. குமாரசாமி, A. வீரசிங்கம், R. C. S. குக், M. ஜெக்கப், V. சுப்பையா, மு. கணபதிப்பிள்ளை, இ. செல்வராசா ஆகியோர் கொண்ட ஒரு நிருவாக சபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

பரந்தனில் நிறுவப்பட்டுள்ள கூட்டுறவு வங்கிக் கிளையின் புதிய கட்டிடம்

உண்மையான மக்களாட்சி

உண்மையான மக்களாட்சியை நிறுவ வேண்டுமேயானால் ஆட்சி உரிமையைப் பன்முகப்படுத்த வேண்டும் என்று ஆட்சியியலாளர் இன்று வற்புறுத்தி வருகின்றனர். இவ்வுண்மையைப் பல்லாண்டுகளாக மகாத்மகாந்தி, நேரு, விஜேபாஜி, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் முதலியோர் வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

மையப்படுத்தப்பட்ட ஓர் ஆட்சியிலே நிருவாகத்தின் இருக்கலாம். ஆட்சி அலுவல்களை விரைவில் செய்யக்கூடிய தன்மையும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த ஆட்சியமைப்பிலே மக்கள் பங்குபற்ற முடியாதிருக்கின்றது. இதனால் மக்களாட்சிக்குப் பதிலாக அங்கே அதிகாரிகளின் ஆட்சியே உண்மையில் நிலவுகின்றது. உண்மையான குடியாட்சி என்றால் மத்திய ஆட்சி பீடத்திலே அமர்ந்திருக்கும் இருபது பேர் ஆட்சி அலுவல்களை நடாத்த முடியாது என்ற கார்த்தியின் கூற்றும் ஒப்பு நோக்கற்பாலது. உண்மையான குடியாட்சி நிலவ வேண்டுமானால் ஆட்சி உரிமையைப் பன்முகப்படுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. கிளை ஆட்சி வலுப்படுத்தப்பட்டால்தான் மக்கள் தங்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளைப்பற்றி செவ்வனே ஆராய்ந்து தக்க முடிவுக்கு வரலாம். இத்தகைய ஆட்சியமைப்பிலே மக்கள் ஆட்சி அலுவல்களில் பங்கு பற்றுவதனால் அங்கு உண்மையான குடியாட்சி நிலவ ஏதுவாகின்றது. அத்தகைய ஆட்சி முறையில் ராஜசக்திக்குப் பதிலாக ஜனசக்தி வேருன்றி இருக்கும்.

எனவே, இக்கோணத்திலிருந்து இப்பிரச்சினையை நாம் நோக்குகையில் மக்களாட்சியை நிறுவுவதற்கு மாவட்டசபைகள் வழிகோலும் என்பது திண்ணம். குடியேற்றநாடாக இலங்கை இருந்த பொழுது ஆட்சி அதிகாரம் முழுவதும் கொழும்பிலேயே குவிர்த்திருந்தது. இலங்கை விடுதலை பெற்று இருபது ஆண்டுகளாகியும் இந்த இழிநிலை மாறவில்லை. இதனை மாற்றி ஆட்சி உரிமையைப் பன்முகப்படுத்துவதே எமது தலையாய கடமையாகும்.

நீட்டோலை - கபிலர்

அழகு வாய்ந்த யாழ் நகர் காண்போம்!

மக்கள் ஒழுக்கமும் ஒழுங்கும் நிறைந்தவர்களாகவும், நகரத்தின் அழகைப் பேணுபவர்களாகவும் சிலமுள்ள வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக மே மாதக்கடைத் தொடக்கம் இம் மாதம் 2 ம் திகதி வரை குடிநல சுகாதார வாரம் யாழ் நகரில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வேளையில் நாம் ஒரு விடயத்தை இங்கு ஊன்று நோக்கவேண்டும். பொதுமக்கள் மாத்திரம் ஒழுங்கும், ஒழுக்கமும் உள்ளவர்களாக வாழ்ந்தால் போதுமா? அவர்கள் மாத்திரம் இத்தகைய வாழ்க்கை வாழ முயற்சிப்பதில் நகரத்திற்குப் பூரண பயனுண்டா?

இங்குள்ள அரசாங்க, தனிப்பட்ட காரியாலயங்களில் பணிபுரிபவர்கள், தலைவர்கள் அனைவரும் இத்தகைய வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும்.

நகர மக்கள் நன்னெறி வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு அவர்கள் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கவேண்டும். நகரத்தை முன்னின்று வழி நடாத்தும் அவர்களிடம் முதலில் இப்பண்புகள் துலங்கவேண்டும்.

குருவளி இங்கு வந்து எத்தனையோ குடும்பங்களைத் துவம்சம் செய்து விட்டுப் போய் இன்று பல மாதங்கள் பறந்துவிட்டன. அன்று காற்றினால் வேருடன் சாய்ந்தும், முறிந்தும் வீழ்ந்த இராட்சத மரங்கள் சில இன்றும் அக்காற்றின் வீரத்தை விளக்கும் சின்னங்களாக விதிகளிலே கிடக்கின்றன. சில மரங்கள் சரிந்தபடியே புது வேர்விட்டு புதுக்கிளை துளிர்ந்து நிற்கின்றன. இவைகள் உயிருடன் உள்ள மட்டும் புயற்காற்றின் வீரம் மங்காது. குடிநல வாரம் எதற்காகக் கொண்டாடப்படுகின்றதோ அந்த நோக்கத்தினை மக்கள் மாத்திரமல்ல மாநகரசபையும் உணர்ந்து நடைமுறையில் கொள்ள வேண்டும் என்பதை இம்மரங்கள் உணர்த்தாமல் உணர்த்துகின்றன.

குடிநல சுகாதார வாரம் கொண்டாடப்பட்டமை போலவே இங்கு சுகாதார வாரமும் வருடாவருடம் கொண்டாடப்படுகின்றது. சுத்தமான தேனீர்க்கடை என்பதற்காகச் சில கடைகள் பரிசுகளையும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. அந்தச் சுத்தத்தை சுகாதார வாரங்களில் சில கடைகளில் தான் காணலாம். சில கடைகள் இவைகளைப் பற்றி அக்கறை கொள்வதேயில்லை. சுகாதாரவாரத்தில் சுத்தமாக இருக்கும் கடைகளும் அசுத்தத்திற்கு அஞ்சாத கடைகளும் என்றுமே சுத்தமாக இருக்கும் காலம் வருமா? தீன்பண்டங்களையும், பாவவகைகளையும் வீதியோரங்களில் அசுத்தமான முறையில் விற்பனை செய்யும் அபாயம் அசுலுமா? நகரத்திற்குச் சுகாதாரம் சுகாதார வாரத்தில் மாத்திரமல்ல, எப்போதும் அவசியம். சுகாதார வாரம் கொண்டாடப்படும் நோக்கம் சுகாதாரத்தை மக்களுக்கு வற்புறுத்தவேதான். சுகாதார வாரத்தில் மாத்திரம் சுத்தமாக எல்லோரும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்கல்ல.

எனவே, குடிநல சுகாதார வாரம் எதற்காகக் கொண்டாடப்படுகின்றதோ, அதை இங்குள்ள சகல காரியாலயங்களும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். அதுபோலவே சுகாதார வாரமும் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். அதன்பின்பே அழகு வாய்ந்த யாழ் நகரை நாம் காணமுடியும்.

கூட்டுறவுத்துறை இப்போது இக்கட்டான கட்டத்தில் இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தக்காவிச் கடன் முதற்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எல்லாக் கடன்களையும் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில், ஒரு பெரிய பொறுப்பு கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நிறுவியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். நல்ல தகுதியானவர்களைக் கொண்டு கமிட்டி நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது உள்ள முக்கிய பிரச்சினை என்னவென்றால், ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து பணம் கொடுத்தாலும் அப்பணம் காலாகாலத்தில் கிராமச் சங்கங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்பதுதான். அரசாங்கம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்து என்ன செய்தாலும், கிராமங்களில், பல காரணங்களால் சடன்கள் கொடுக்க முடிவதில்லை. சங்கங்களில் தவணை கடந்த பாக்கிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் சங்கங்கள் திரும்பக் கடன் பெறத் தகுதியில்லாத நிலையில் உள்ளன. தவணைக் கடன் பாக்கி ஏன் ஏற்படுகிறது என்று திட்டக் குழுவில் ஒரு கமிட்டி அமைத்து விசாரணை செய்த போது எந்தக் காரியத்திற்காகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியத்திற்காக அது உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்று கணக்கு எடுத்தார்கள். குறுகிய காலக் கடனில் 23%ம், மத்திய காலக் கடனில் 35%ம் துர் வினியோகப்படுத்தப்பட்டதாக ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைவிட அதிகமாக உண்மை நிலை இருக்கும்; குறைவாக இருக்க முடியாது. அதனால் அவர்கள் திரும்பக் கடன் பெறுவதற்குத் தகுதியில்லாத நிலை ஏற்படுகிறது.

அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது நீண்ட காலக் கடன் பற்றிச் சொன்னார்கள். பளாக் டெவலப்மெண்டில் உள்ள ஈ. ஓ. (எல்)-வையும் மற்றவர்களையும் கொண்டு சீக்கிரம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். என்ன செய்தாலும் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் ஆஸ்தி பொறுப்புப் பட்டியலுக்கு அத்தாட்சியை கணக்

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயப் பொருளை விற்பனை செய்வதற்குப் போதியளவு உதவியை அரசாங்கம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுத்துள்ளது. உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின்கீழ் அரசாங்கமே நெல், வெங்காயம், மிளகாய், மிளகு, சோளம், குரக்கன், எள், புளி, உருளைக்கிழங்கு, மஞ்சள், கடுகு போன்ற பொருள்களுக்கு ஓர் உத்தரவாத விலையைக் கூறுதல் மட்டுமல்லாமல் தானே அப்பொருள்களை வாங்கத்தயாராக இருப்பதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

உற்பத்திப் பொருள்களை நுகர்ச்சியாளனிடம் சேர்ப்பதற்கு ஒரு விற்பனைச் சங்கம் பல பிரிவான கட்டமைகளைச் செய்யவேண்டும். விற்பனை முறையில் இக்கட்டமைகள் பல தரப்பட்ட அம்சங்களாக இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாகப் பொருள்களைச் சேகரிப்பதிலும் தரப்படுத்துவதிலும், பதப்படுத்துவதிலும், சிப்பங்கட்டுவதிலும், சந்தைகளைத் தேடுவதிலும், விளம்பரம் செய்வதிலும், விலைகளை ஒழுங்கு செய்வதிலும், பொரு

கப்பிளையிடமிருந்து வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிற முறை இருக்கும் போது—அதில்லாமல் எப்படிச் கடன் கொடுப்பது என்றும் தெரியவில்லை—பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக் கடனை எளிதில் வாங்க முடியவில்லை. அத்தகைய குறைபாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும். அப்போது தான் விவசாயிகள் சீக்கிரம் கடன் பெற்று உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். பொதுவாக இப்போது கடன் கொடுப்பது என்றால் சொத்துப் பொறுப்பு என்ன, என்ன பயிரிடுகிறார்கள் என்று பொதுவாகக் கணக்கிடுகிறார்கள். இந்த முறையைச் சற்று மாற்ற வேண்டும். அதாவது அவர்கள் உற்பத்திக்காக எவ்வளவு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்; அவர்களுக்கு என்ன திறமை இருக்கிறது என்று கவனித்துப் பார்த்துக் கொடுத்தால் கடன் திரும்பி வருவதில் கஷ்டம் இருக்காது. உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தானாகவே திரும்பப் பணத்தைக் கட்டி விடுவார்கள். அப்படிச் கட்டியும் திரும்பச் சுலபமாக கடன் பெற முடியும். ஆகவே இந்த முறையை சிறிது மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

பொதுவாகச் சொல்லப்படும் புகார்

பொதுவாக இந்த சட்டசபையிலும் வெளியிலும் எல்லோரும் சொல்லுவது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணக்காரர்கள்தான் பணம் வாங்கிச் செல்வார்கள்; சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார்தான். இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனாலும்—என்னுடைய அனுபவத்திலே பார்த்திருக்கிறேன்—புதிய முறையிலே விவசாயம் நடத்த அதிகமாக ஒரு வாங்கிப்போட்டுப் பயிரிடவேண்டுமென்றால், வசதியுள்ளவர்கள் தான் முதலில் ஆரம்பிக்கிறார்கள். பிறகு தான் மற்றவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்ய ஏதுவாக இருக்கிறது. எனவே, பணக்காரர்கள் தான் செய்கிற

பெற்றுக் கொடுப்பதுடன் விதியோகச் செலவுகளையும் குறைத்து நுகர்ச்சியாளனையும் பாதிக்காமல் தொழிலில் ஈடுபடவேண்டும். உற்பத்தியாளனுக்கு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகவும் இந்தச் சங்கங்கள் உதவி புரிய முடியும். திறமான விதைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம். நவீன இயந்திர சாதனங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம். தொழில்

மேலும் தரகர்மாரிலும் தங்கியிருக்க வேண்டி நேரிடுகிறது. இவர்கள் பிரயாசைப்படும் தங்கள் பிரயாசத்தின் நன்மையை பிறர் அனுபவிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகின்றன. இவர்கள் சுரண்டலுக்கு ஆளாகின்றனர். நுகர்ச்சியாளன் கூடிய விலைகொடுத்துப் பொருள்களை வாங்குகின்றான். இதனால் வாழ்க்கைச் செலவும், அதிகரிக்கின்றது. ஒரு ப. நோ. கூ. சங்கம் விவசாயப் பொருள்களைச் சந்தைப் படுத்துவதில், உற்பத்தியாளனுக்கு நல்ல விலையை

கள் என்று பீதியடையத் தேவையில்லை. இவைகள் ஆதாரமற்ற சாதாரணமான புகார்கள். இந்தப் புகார்கள் இருக்கின்றனவே என்ற யாரும் பயப்படவேண்டியதில்லை. வசதியுள்ளவர்கள் செய்வதைப் பார்த்து மற்றவர்கள் அதே மாதிரி முன்னேற்றகரமான முறையிலே பயிரிடுகிறார்கள். அதனால், அவர்களும் கடன் தேவைக்கு வருகிறார்கள்.

சேவா சங்கங்களாய்ச் செயற்படவேண்டும்

கூட்டுறவு பாங்குகள், சங்கங்கள் எல்லாம் வெறும் லேவாதேவி நிலையமாக மட்டுமே நடக்கக்கூடாது. சேவாஸ்தாபனங்களாகவும் அவைகள் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பது என்ற மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குத் தேவையை உண்டாக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும்.

கூட்டுறவு பாங்குகள், சங்கங்கள் எல்லாம் வெறும் லேவாதேவி நிலையமாக மட்டுமே நடக்கக்கூடாது. சேவாஸ்தாபனங்களாகவும் அவைகள் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பது என்ற மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குத் தேவையை உண்டாக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும்.

பொதுவாக இப்பொழுது ஒன்று பேசப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் நிறைய ஊழல் இருக்கிறது, கையாடல் இருக்கிறது என்ற புகார்கள் சட்டசபையிலும், வெளியிலேயும் கூறப்படுகின்றன. இக்குறைகள் ஏற்படுவதில்லை என்று சொல்லத் தயாராயில்லை. பத்தாண்டு காலமாக கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்ந்திருக்கிற அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை பத்து மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. அதே போல் லேவாதேவியும் பத்து மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. இயக்கம் பரவலாக விரிவடை

யும் பொழுது சில இடங்களில் தவறுகள் ஏற்படலாம்; தவறுகள் நடந்துகொண்டு தானிருக்கின்றன. அவ்வாறு தவறுகள் நடக்கும் இடங்களில் அதிகமான கண்டிப்பு அவசியம் தேவை. கண்டிப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். உதாரணமாக தலைமைச் செயலகத்தில் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அதில் பெரிய மோசடி நடந்திருக்கிறது. அதெல்லாம் வெளியிலே வருவதில்லை. அதேபோல் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில், ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் ஒரு காரியதரிசி தப்பு சரட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். இதனால் ஏகப்பட்ட நஷ்டம். மத்திய பாங்குகூட ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, அது திரும்பி வருமா வராதா என்ற நிலையிலிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற சங்கங்களிலே நடக்கிற ஊழல்கள் சாதாரணமாக வெளியிலே வருவதில்லை. அவைகளின் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மத்திய பாங்கியின்

மீது நடவடிக்கை எடுத்ததில் ஹைகோர்ட்டிலே தடை உத்தரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் இதுபோல் நடக்கிறது. ஆனால் அதை ரத்து செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, நடவடிக்கை எடுத்து தப்பு நடக்கும் இடங்களிலே கண்டிக்க வேண்டுமென்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாகக் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று பேசிக் கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறு பேசக் கூடிய அந்த ஊழலைக் களைவதற்கு இலாகா அலுவலர்கள் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தணிக்கை இலாகாவைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும்

தணிக்கை சரியாக நடந்தால் தப்பு அதிகமாக நடக்காது. அது பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பெரிய சினை இருக்கிறது. மாவட்டங்களில் ஏழுமூயற்சிச் சார்ட்டு இருக்கின்றன. அவைகள் படித்து விட்டு வந்தவர்கள் வேலை கிடைப்பது இப்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் எங்கு பதாலும் என்னுடைய ரிக்ஸ் இருப்பதே போல அ

விளக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் கால கெதியில் இத்திட்டம் இல்லாத காலங்களில் உற்பத்தியாளர்களே தங்கள் பொருட்களை நுகர்ச்சியாளனிடம் சேர்ப்பதற்கு தனித்து இயங்கக் கூடிய நிலையை அடைவதற்கு தங்களை ஆயத்தப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

வியாபாரிமார்களுடன் அல்லது தரகர்மார்களுடன் சித்திரமாகப் போட்டியிடுவதற்கு இன்று தொட்டே ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பல பொருள்களை பல தடைய முன்பதாக உதாரணமாக மரக்கறி வகைகளைச் சந்தைப்படுத்த குளிர்சாதன வசதிகளும், ஏற்றுமதி வசதிகளும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

பொருள்கள் அதிகமாக இருக்கும் காலத்தில் அவைகளைச் சந்தைசங்கு கட்டுப் பாட்டுடன் அனுப்ப வேண்டும். எல்லாக் காலங்களிலும் பொருள்கள் நிதானமான விலையுடன் விற்பனைக்குத்தயாராகச் இருக்கக் கூடியதாக செய்ய வேண்டும்.

சேனை சட்ட மன்ற கூட்டுறவுத் திணைக்கள யத்தின்போது நிகழ உரையின் சாரம்.

அரசாங்கம் தியமித்திருக்கமிட்டியிடத்திலும் வேண்டுமென்று வேண்டின. அனுபவமில்லாதவர்கள்தான் இப்போது கை செய்துகொண்டு றார்கள். கூட்டுறவுச் சந்தை மட்டும் படித்துத் தணிக்கை செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத் தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவுச் சந்தைத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்; மான வரிச் சட்டமும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். போசட்டம், பாங்கிங் கம் கள் சட்டம் ஆகியவை தெரிந்திருக்கவேண்டும். பன் ஊழியர்களுக்குப் போமூன்று வருஷமாகக் கொகப்படாமல் இருக்கிறது. ரூல், போனஸ் சட்டம் தெரிந்தால் தான் போகொடுக்குமாறு தணிக்கை ளர்கள் யோசனை செய்முடியும். தணிக்கை காவைத் தனியாகப் வேண்டும். அவ்வாறு துத் தனியாக தணிக்கை ளர்களுக்குப் பயிற்சிய வேண்டும். 3 மாதங் ஆல்தை 6 மாதங்களு முறை ஒவ்வொரு சங்க யும் தணிக்கை செய்து தகை சரட்டிபிகேட் கொ வேண்டுமென்று ஏற்பாடு தால் ஊழல்களும், தளும் குறையும். தப்பு தார்கள் என்று தெரிந் அவர்களை நல்ல முற திருந்தி நடக்கச் செய்ய யும். இப்பொழுது பொது ஒன்றரை வருஷம், இர வருஷம், மூன்று வரு என்று காலங்கடந்து தகை நடந்து வருகிறது. குப் பிறகு தப்பைக் பிடித்து நடவடிக்கை எ தற்குள் விஷயமும் க தியாகிவிடுகிறது. சம்ப பட்ட அங்கத்தினரும் விடுகிறார். ஆகவே, தண யை உரிய காலத்தில் முறை செய்வத பாடு செய்யவேண்டும்.

கூட்டுறவுப் பயிற்சிசாலைகள் பற் ஒரு யோசனை இன்னொரு பெரிய சினை இருக்கிறது. மாவட்டங்களில் ஏழுமூயற்சிச் சார்ட்டு இருக்கின்றன. அவைகள் படித்து விட்டு வந்தவர்கள் வேலை கிடைப்பது இப்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் எங்கு பதாலும் என்னுடைய ரிக்ஸ் இருப்பதே போல அ

கூட்டுறவுப் பயிற்சிசாலைகள் பற் ஒரு யோசனை

இன்னொரு பெரிய சினை இருக்கிறது. மாவட்டங்களில் ஏழுமூயற்சிச் சார்ட்டு இருக்கின்றன. அவைகள் படித்து விட்டு வந்தவர்கள் வேலை கிடைப்பது இப்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் எங்கு பதாலும் என்னுடைய ரிக்ஸ் இருப்பதே போல அ

பன்னா இளைஞர் பரிமாற்றத்திட்டத் பயிற்சி

அமெரிக்கக் குடும்ப டன் பன்னாக்களில் மா தங்கள் தங்கியிருந்து குள்ள விவசாய முன்னே களை நேரில் கண்டறிய உ இலங்கை இளைஞர்கள் ிக்காவுக்குப் பயணமாய் அமெரிக்கப் பண்பாடு, ப வழக்கங்கள் (பான்றவ யும் இவர்கள் கற்றுணர் கள். சர்வதேச பன் இளைஞர் பரிமாற்றத்தி தின் அடிப்படையிலேயே விளைஞர்கள் அமெரிக்க குச் சென்றுள்ளனர்.

இந்த வருடத்தில் இ டத்தின் அடப்படை 38 நாடுகளிலிருந்து இளைஞர்கள் பங்குகொ கின்றனர். இத் ஏற்பா தேயே 4-ன் சங்கம் ருக்கிறது. இச்சங்கம் அர ச்ச் சார்பற்ற இளைஞர் நிர்வகிக்கப்படு வு து.

சரிக்கு

சன்னை சட்ட மன்றத்தில் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

சாங்கம் நியமித்திருக்கும் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

முதல் சேகரித்தல்

S. நாகலிங்கம்

கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர்

ஒரு கூட்டுறவுத் தாபனம் மனிதர்கள் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்த தாபனமாக கருதப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் ஒரு கம்பனி போன்ற ஸ்தாபனத்தை முதல் ஒன்று சேர்ந்த ஸ்தாபனமெனக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, இவ்விருவகைப் பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களை அவைகளுடைய நோக்கங்களே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஒரு கூட்டுறவுத் தாபனத்துடைய செயல்கள் அங்கத்தவர்களுடைய தேவையைப் பொறுத்த அளவிலும் அவைகளைப் பூர்த்தியாக்குவதிலும் அடங்கி இருக்கும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களோடு தொடர்புள்ள சட்டங்களை இப்போது ஆராய்வோம். இலங்கைக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அமைப்பு முறையையும் ஆட்சியையும் பற்றிய சட்டத்தைப் பார்க்கும்படி அது சட்டபூர்வமாக மனிதர் ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்கிடையே பொருளாதார விருத்தியை உண்டு பண்ணவும் அவர்களுடைய அங்கத்துவ உரிமையை நிலைநாட்டவும் இடம் அளித்து இருக்கின்றது. அத்தோடு முதலுக்கு ஒரு சாதாரண சிறிய இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் உண்டாக்கப்பட்ட விதிகளிலும் முதலுக்கு முக்கிய இடம் கொடுபடவில்லை. சங்கங்களுடைய உபவிதிகளைப் பார்க்கும்படி அது முதலுக்கு ஓர் இடம் அளிக்கப்பட்டதைக் காண்கிறோம். பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உபவிதிகளைப் பார்க்கும் பொழுது நீங்கள் பின்வருவனவற்றைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும்.

சங்கத்தினுடைய முதல் பின்வருவனவற்றைக் காண்கிறோம்:

1. ரூபா 50/- பெறுமதியுள்ள இத்தனையென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட தொகையான பங்குகள்.
2. வைப்புப்பணம்.
3. கடன்.
4. இலாபம்.
5. வேறு வகைகளால் ஆணையாளருடைய அனுமதியுடன் பெற்ற அல்லது பெறக் கூடிய பணம்.

முதலுக்கு ஒரு சாதாரண இடம் மட்டும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதை பங்கின் பெறுமதியில் இருந்து அதைக்கட்டி முடிக்கும் இலேசான ஒழுங்கில் இருந்தும் காண்கூடியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ரூபா 50/- பெறுமதியான பங்கை ஐந்து ஆண்டுகளில் மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை ரூபா 2.50 ஆகக் கூட்டக் கூடிய வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பண்ட சாலைபுடைய பங்கு ஒரு ரூபாயாக இருந்ததை பின்பு ரூபா 10/- ஆக மாற்றப்பட்டு பத்து ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக்கும் வசதியும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் கீழ் மனிதருக்கும் அவர்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்கும் பிரதானமான இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வங்கத்தவருக்குத் தேவைப்படும் சேவைகளை உண்டுபண்ணுவதற்குரிய நிதி சேர்த்தலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுபடவில்லை.

எந்த ஒரு கூட்டுறவுத்தாபனமும் வியாபாரத்தாபனம் என்றதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, எந்த ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனமும் தனது நாளாந்த வியாபாரத்தை நடத்தவும் எதிர்கால வியாபார சேவைகளை விஸ்தரிப்பதற்கும் போதிய நிதி, குறைந்த வட்டி நிதி, திடமான நிதி, பெற வேண்டும். இக்குறைபிசயங்களோடு சேர்க்கப்பட்ட நிதியை வரையறையான கொள்கையுடன் உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அங்கத்தவர்களைப் பொறுத்த அளவில் சங்க முதல் சேகரிப்பதை பின்வரும் மூன்று முறைகளில் உதவியளிக்கலாம்.

1. பங்கு கட்டுதல்.
2. சேமிப்பு வைத்தல்.
3. தேவையான நிதியைக் கடனாகக் கொடுத்தல்.

ஒரு ஸ்தாபனம் தேவைப்படும் முதலை கடனாக பிறத்தியிலிருந்து எடுப்பதோடு ஒரு சிறு தொகையைப் பங்காளரிடமிருந்து பெறலாம். நீண்டகால நிதி ஒழுங்கு முறைப்படி வருடா வருடம் தாபனத்தின் முதலுக்கட்டி, பிறத்தியிலிருந்து வரும் கடன்களைக் குறைத்து வருங்காலத்தில் கடன் பணத்தில் தாபனம் இயங்குவதை குறைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும். இதற்கு பின்வரும் ஒழுங்குகள் உதவியாக இருக்கும்.

1. அங்கத்தவர்கள் இயன்ற அளவு பங்கு எடுக்கவேண்டும். அத்தோடு பங்குத் தடவைப் பணங்களை உரிய காலங்களில் கட்டவேண்டும்.

2. அங்கத்துவ சேமிப்பு: இதைக் கடைப்பிடிப்பதில் சேமிப்பு முறையில் சொல்லுவதோடு குறைந்த வட்டிக்கு பணம் கிடைக்கிறது.

3. அங்கத்தவர்களிடமிருந்து குறைந்த வட்டிக்கு வசூலிக்கும் குறித்த காலக்கடன் ஸ்தாபனத்துக்கு ஒரு திடமான மூலதனத்தைக் கொடுக்கின்றது.

4. அடக்கப்பணம்:- சட்டப்படி இலாபத்தில் குறைந்த பட்சம் 25% அடக்கப்பணத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஏனைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் இந்த ஆக்கக் குறைந்த தொகையை ஒதுக்கியதுடன் எல்லாம் சரி என்று இருக்கின்றன. ஆனால், தாபனம் தொடங்கிய சொற்ப காலத்துக்கு இவ்விதம் போதியதா என்பது நாம் ஆலோசிக்கவேண்டிய விடயமாகும். சட்டத்திற்கமைவாக ஸ்தாபனத்துடைய பிற்கால விஸ்தரிப்பை மனதில் வைத்து கூடிய தொகைகளை அடக்கப்பணத்திற்கு ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். அப்படி ஒதுக்கிய பணம் நாளாந்த வேலைக்கு வட்டியில்லாத முதலாக உதவுகிறது.

5. அங்கத்தவருக்குப் போகவேண்டிய இலாபப் பங்கீட்டைப் பணமாகக் கொடாது அவர்களுடைய பேரில் சேமிப்பில் வைத்து காலத்துக்குக் காலம் சிறிய தொகைகளாக அங்கத்தவர்களுடைய தேவையைப் பொறுத்தளவு கொடுத்து வரலாம். தாபனத்திற்கு தேவையான மூலதனம் கிடைக்கப் பெற்றதும் பின் ஆண்டுகளில் கிடைக்கும் மேலதிக இலாபத்தைக் கொண்டு இச்சேமிப்புக் கணக்கில் உள்ள பணங்களைத் திருப்பிக்கொடுக்கலாம்.

ஒரு கூட்டுறவுத் தாபனம் அங்கத்தவருக்கு முழுப்பலனை அளிக்கவேண்டுமாயின் அங்கத்தவருக்குத் தேவையான சேவை (தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

“நாம் முன்னேற வேண்டுமானால் வரலாற்றை மறுபடியும் திருப்பக் கூடாது; புதிய வரலாற்றை உருவாக்க வேண்டும்” என்றார் காந்தியடிகள். இந்த மனப்போக்கு அவரது கருத்துக்களிலெல்லாம் ஊடுருவி நிற்பதைக் காணலாம்.

இதனாலேயே அவரைப் புரட்சிவாதி என்று கருதியவர்களும் உண்டு. காந்தியடிகள் புதுமையைத் திறந்த மனத்தோடு வரவேற்கின்றார். ஆனால் அதே நேரத்தில் பழமையை- மரபு வழிப் பண்பாட்டை மறந்து விடவில்லை; நாளை நோக்கி நடைபொருகின்ற மனிதன் நேற்றைய அனுபவத்தை இன்று பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நாளை அடைய முழு மனத்தோடு முயல் வேண்டும். இந்த முயற்சி புதிய வழிமுறைகளைக் கொண்டதாகவும், புதிய வரலாற்றை உருவாக்குவதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதனையே காந்தியடிகள் வலியுறுத்துகின்றார்.

நடைமுறை: காந்தியடிகள் வாய் வேதாந்தியாக இருக்கவில்லை. நடை முறையில் சமுதாயத்தில் காண்கின்ற சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணத் துடித்த சமுதாய விஞ்ஞானியாக அவர் வாழ்ந்தார். இதனால் மனிதனின் முன்னுள்ள சிக்கல்களின் இயல்பை ஆராய்ந்ததைப் போலவே, அவற்றைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் தீர்க்கமாக எண்ணிப் பார்த்தார்.

நாட்டுப் பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளைச் செப்பனிடவும், ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சமப்படுத்தவும் அவர் காட்டிய வழிமுறைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை தர்மகர்த்தா முறையும், கூட்டுறவு முறையுமாகும். ஒவ்வொரு செயலிலும், அகிம்சையும், சத்தியமும் துணியிலுள்ள ஊடுநூல், பாவு நூல் போல பின்னித் திகழ வேண்டுமென்பதே காந்தியடிகளின் ஆவல். தர்மகர்த்தா முறையிலும் கூட்டுறவு முறையிலும் சத்தியம் தவறாமல் அகிம்சை வழியில் செல்ல முடியுமென்று அவர் நம்பியதை அவரது எழுத்துக்கள் காட்டுகின்றன.

உலக இயக்கம்; கூட்டுறவு முறை இயக்கமாகப் பரந்து, விரிந்து வளர்வதைக் காந்தியடிகள் அறிந்து வரவேற்கின்றார். “இன்று உலகமே எதையும் பலர் சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் செய்தலென்னும் குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது,” என்று அவர் கூறுவதிலிருந்து தெளிவாகின்றது.

புதிய சமுதாயத்தை அமைக்க இரண்டு முறைகள் உள்ளன. ஒன்று பலாத்காரப் புரட்சியின் மூலமாக, உடனடியாகப் பழைய முறையை அழித்து அதிகாரத்தின் மூலமாகப் புதிய முறையை அமைப்பது. இரண்டாவது முறை பயிற்சியின் மூலமாக, அன்பு வழியில், மனமாற்றத்தின் மூலமாகப் படிப்படியாக சமுதாயத்தை உருவாக்குவது. இரண்டாவது முறையில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த காந்தியடிகள், சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஒரு பின்பற்றத்தக்க வழிமுறையாகவே கூட்டுறவு முறையைக் கருதுகின்றார்.

கூட்டுறவு முறை எல்லா நாடுகளுக்கும் பொதுவானது. முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், பொதுவுடைமை நாடுகளிலும் கூட்டுறவு முறையில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பெறுவதைக் காண்கின்றோம். இதிலிருந்து, கூட்டுறவு ஓர் உலக இயக்கமாக வளர்ந்திருப்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

எல்லாத் துறைகளிலும்: பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி, பங்கீடு போன்ற எல்லாத்துறைகளையும் கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கலாமென்று காந்தியடிகள் கருதுகின்றார். கால்நடைகளை எப்படி வளர்ப்பதென்பது குறித்து 1942 ஆம் ஆண்டில் இந்திய கோ சேவா சங்கம் ஆராய்ந்தது. அந்தச்சமயத்தில்

காந்தியடிகளும் கூட்டுறவும்

காந்தியடிகள் கால்நடைகளை வளர்க்க கூட்டுறவு முறை சிறந்ததென்பதை விளக்கிக் கூட்டுறவு எழுதினர்.

இந்திய நாட்டின் கிராமங்களின் சூழ்நிலையும், வேளாண்மை முறைகளையும், வாழ்க்கைத் தரத்தையும் நன்கு அறிந்திருந்த காரணத்தால் கூட்டுறவு முறை கால்நடை வளர்ப்பால் விளையும் நன்மைகளை அவரால் எண்ணிக் கூற முடிந்தது. அவர் கூறிய கீழ்க்கண்ட நன்மைகள் இன்றும் நமது சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமையத்தக்கன.

1. கூட்டுறவு முறையில் கால்நடைகள் வளர்க்கப் பெற்றால் குடியானவர்கள் தவ்

மாகும். உண்மையில் தனிமனிதனும் பலரது ஒத்துழைப்பினால்தான் தன் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடிகிறது. பசுப்பாதுகாப்பையோ தனித்தனியே செய்து வந்ததில் சுயநலம் மண்டியும், சேவகாருணியும் வறண்டும் போயிருக்க, கூட்டுறவு இவ்விரண்டு திமைகளையும் அறவே அகற்றுவதிலும், நிச்சயமாகக் குறைக்கும்,” என்று கூறுவதிலிருந்து, அவரது எண்ணத்தை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இன்றைய உலகில் ஒவ்வொரு பொருளாதாரத் துறையிலும் காணப்படுகின்ற குறைபாடு

மா. பா. குருசாமி எம். ஏ.

களது விடுகளில் கால்நடைகளை அடைத்து வைத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இதனால் அவர்களுக்குப் போதுமான இடம் கிடைக்கும்.

2. கால்நடைகளுக்குச் சரியாகத் தினி போடாமல், அவற்றை வாடவிட்டு வதைக்கின்ற கொடிய நிலைமை மாறிவிடும்.

3. மாடுகள் நோய்வாய்ப்படுகின்ற பொழுது அவற்றிற்குத் தக்க சிகிச்சை அளிக்க முடியும்.

4. தக்க பொலிகளைக் கைவைத்து நல்ல தரமான கால்நடைகளை உருவாக்க முடியும்.

5. கூட்டுறவு முறையால் வீணாகாமல் பயன்படுத்தி லை கால்நடைகளின் தீவனச் செலவு குறையும்.

6. நியாயமான விலைக்குப் பால விறக முடியும். கலப்படம் போன்ற சீர்கேடுகளைத் தவிர்க்கலாம்.

7. கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்த ஏற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

8. மக்கள் தங்களையும் காத்து, கால்நடைகளையும் காக்க கூட்டுறவால் கிடைக்கும் புதிய ஆக்க சக்தி துணை நிற்கும்.

காந்தியடிகள் மிகவும் வெளிப்படையாக, “இப்பொழுது என் நோக்கம், தனித்தனியே கால்நடைகளை வைத்துப் பராமரிப்பதைவிட கூட்டுறவுக் கால்நடைப் பண்ணை நடத்துவதிலுள்ள சிறப்பைக் காட்டுதலே, அதோடு கூட்டுறவு முறையே சரி, மற்றது சரியல்ல என்பதும் எனது அபிப்பிராய

களைப் போக்க விரும்புகிறவர்கள் காந்தியடிகளின் கண்ணோட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டால் மிகவும் பலன் ஏற்படும். பலருக்கு இதில் ஐயப்பாடு ஏற்படலாம். நாம் கூட்டுறவு முறையை இதுவரை பல்வேறு துறைகளிலும் உண்மையாகப் பின்பற்றவில்லை என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு முறையை புதிய துறைகளில் பயன்படுத்துகின்ற பொழுது நமக்குக் கிடைக்கின்ற பட்டறிவு மேலும் முன்னேற வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

வெற்றி: கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வெற்றி இணைகின்ற உறுப்பினர்களின் கையிலிருக்கின்றதென்று காந்தியடிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். பங்குத் தொகைப் பணத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம் மட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை வெற்றி பெறச் செய்துவிட முடியாது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்களது கடமைகளையும், உரிமைகளையும் நன்கு உணர்ந்தவர்களாகச் செயற்பட வேண்டும். கையிலுள்ள எல்லா விரல்களும் இணைந்து உரிய முறையில் இயங்குகின்ற பொழுதுதான் கையால் எந்த வேலையையும் செய்ய முடியும். அதே போன்று தான் கூட்டுறவுச் சங்கமும்.

காந்தியடிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் ஒரு நாட்டில் வியத்தகு மாற்றங்கள் விளையுமென்று நம்பினார். ஆனால் அதற்குரிய நிபந்தனையை, “இதெல்லாம் நிகழ்வதற்கு மக்கள் எல்லோரும் ஒரே

[தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்]

23
4
மில்க் வைற்
நீலசோப்
பார்சோப்
பட்டு, பருத்தி, நைலான், ரெர்லின்
துணிவகைகளையும்
பிரகாசமாகச் சலவை செய்கிறது.
எப்பொழுதும் மில்க்வைற் நீலசோப்-பார்சோப் பாவியங்கள்.

முதல் சேகரித்தல்.....

(11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய முழுநிதியையும் அவர்களிடமிருந்தே சேர்க்கவேண்டும். நிதி வழங்கும் ஸ்தாபனங்களில் தங்கி இருந்தால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயலாற்றும் ஒழுங்குகள் நிதி வழங்குவோரால் கட்டுப்படுத்தப்படும். ஆகவே, சுதந்திரமற்ற ஸ்தாபனமாக இயங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். அரசாங்கத்திட்டத்தின்படி விவசாய உற்பத்திக்கும், கைத்தொழில் விருத்திக்கும் ஒதுக்கப்படும் நிதி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் இக்கடன்களை அரசாங்கத்திடமிருந்து எடுத்து மக்களுக்கு உதவி செய்வதாம். மேற்காட்டிய நோக்கங்களைத் தவிர்த்த ஏனைய நோக்கங்களுக்கும் தேவைப்படும் நிதியை சங்கமே சேர்த்து எடுக்கவேண்டும். முதல் சேகரிக்க ஏற்ற ஒழுங்குகள் இல்லாவிட்டால் அங்கத்தவருக்கு வழங்கவேண்டிய சேவைகள் குறைக்கப்படவேண்டிய அல்லது முற்றாகத் தவிர்க்கப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படக்கூடும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் நிதி நிலையைப் பெருக்கும் நோக்கத்தை மனதில் வைத்து அவர்களுடைய ஆக்கக் கூடிய பிற கடன் எல்லை தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆக்கக் கூடிய கடன் எல்லையை தீர்மானிக்கும் பொழுது சங்கங்களுடைய சொந்த முதல் கவனத்துக்கு எடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஒழுங்கின்படி ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளுக்குப்பின் சங்கங்கள் தங்கள் சொந்தப்பணத்தில் இயங்கக்கூடியதான நிலை ஏற்படும். [யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் அணிமையில் நடைபெற்ற புத்தாக்கு வகுப்பில் இக்கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டது.]

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரத்திற்குரிய கனிஷ்ட, சாதாரண பயிற்சி வகுப்புகள் 1-7-1968-ல் ஆரம்பமாகும்.

(1) கனிஷ்ட பிரிவுப் பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக் காலம் :- 2½ மாதங்கள்.

(ஆ) விண்ணப்பிப்பவரின் தகைமைகள் :- கனிஷ்ட கல்வித் தராதரப் பத்திரம் பெற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமை யாற்றுவோர் (குறைந்த கல்வித்தராதரம் உடையவர்களின் விண்ணப்பங்களும் கவனிக்கப்படும்.)

(2) சாதாரண பிரிவுப் பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக்காலம் :- 4 மாதங்கள்.

(ஆ) விண்ணப்பிப்பவரின் தகைமைகள் :- கிரேஷ்ட கல்வித்தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண பிரிவு) பரீட்சையில் (6 பாடங்கள்) அல்லது கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பரீட்சையில் (கனிஷ்ட பிரிவு) சித்தி அடைந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர்.

அல்லது கிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண பிரிவு) பரீட்சையில் எண்கணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் உட்பட நான்கு பாடங்களில் திறமையுடன் (Credit) சித்தியடைந்தவர்கள்.

விண்ணப்பப்பத்திரங்களைக் கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அதிபர்,

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி,

111/9, கடற்கரை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விண்ணப்பப்பத்திரங்களைக் கடிதமூலம் பெற விரும்புவோர் முகவரி எழுதி முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஒரு கடித உறையை வைத்துக் கடிதம் எழுத வேண்டும்.

விண்ணப்பங்களின் முடிவு தேதி: 15-6-1968

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம். 15-5-1968க. பரமோதயன்,
அதிபர்.உலகப் பிரசித்திபெற்ற கிருமி நாசினிகள்
பொலிடோல்

லெபேசிட்: 50%

எலுமிச்சை, மா, பூசனிவகைகள், விவசாயப் பயிர்கள் ஆகியவற்றைப் பழ சக்களிடமிருந்து மிகவும் நல்ல கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் கொண்டுவரக்கூடிய பூச்சி நாசினி.

மட்டாசில்: 75%

பூச்சி வகைகளையும், அறக்கொட்டியான், கம்பளப்பூ, இலை அருவிப்பூ ஆகிய பூச்சிகளை அறவே அழிக்கும் வல்லமை வாய்ந்த மிகவும் சிறந்த பூச்சி நாசினி.

டிப்ட்ரெக்ஸ்: 5%

நெல், மூட்டுப் பூச்சி அழிப்பதற்கு மிகவும் சிறந்தது.

ஹேலீஸ் கம்பனியாரின் வடபகுதி விநியோகஸ்தர்:

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர்

கூட்டுறவுச் சமாசம்

111, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சங்கங்களுக்கு விசேட சலுகைகள் உள.

தந்தி: அப்பீஸ் தொலைபேசி: 504

காந்தியடிகளும்....

(11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் போல், அண்ணன் - தம்பிகளையும் ஆருயிர் நண்பர்களையும் போல் வாழ்ந்தாக வேண்டும். அந்தப் பொற்காலம் வந்து விட்டால் சாதி சமயப் பிரிவினைகள், வேற்றுமைகள் என்ற ஆபாசப் புண்கள் பாரதித்தாயின் உடலில் காணப்படவே மாட்டா" என்று கூறுகின்றார்

காந்தியடிகளின் கருத்துக்கள் இந்தியாவிற்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடியவனவல்ல. உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் அவரது கருத்துக்கள் ஏற்றவை. கூட்டுறவு இயக்கத்தினருக்கு அவை பயன்படத்தக்கவை.

கூட்டுறவு...

(10-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

மல், சங்கங்கள் எவ்வளவு, பேர் தேவை என்பதை ஆராய்ந்து பயிற்சிச் சாலைகளைக் குறைக்க வேண்டுமா அல்லது ஏழு ஸ்தாபனங்களை யும் பல்விதமாகப் பிரித்து பாங்கிப் முறை, பாடசாலை முறை போன்ற பிரிவுகளுக்கு தனிப்பயிற்சிச்சாலை என்று தனித் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டுமா என்று ஆராய்ந்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனுபவம்
வாய்ந்தவர்களின்
சேவை

அவசியம் தேவை

கூட்டுறவுக் கமிட்டி இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டு அக்கமிட்டி கேள்வித்தாள் அனுப்பியுள்ளது. அது சட்டமன்றத்திற்கும் வரும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு குறை என்னவென்றால், "எப்பொழுது பார்த்தாலும் இருக்கிறவர்களே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே! மாறவே மாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்களே!" என்று சாதாரணமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நான் பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன்—கொஞ்ச நாளாக நான் இயக்கத்தில் இருக்கிறேன் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. —இன்றையதினம் வேண்டுமானாலும் விட்டுவிட்டுப் போகத் தயாராயிருக்கிறேன்—ஒரு ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருந்து நடத்தினால்தான் நல்ல முறையிலே அதை நடத்தமுடியும். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை என்று மாற்றிக்கொண்டே வந்தால் நிரந்தரமாய் ஸ்தாபனத்தில் சர்வீஸ் இல்லவர்கள்தான் நடத்திக் கொண்டிருப்பார்களே தவிர, உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுக்கு அங்கே வேலையே இருக்காது எனவே, அந்த எண்ணம் சரியானது அல்ல. அந்த எண்ணம் இருந்தாலும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரவலாகப் பலரும் சேர்ந்து, கட்டிச் சார்பற்ற முறையில், அதில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் போன்ற பலரும் சேர்ந்து நடத்த வேண்டும்.

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே அதன் தலையீடு கிடையாது. ஆனால் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்: அரசாங்க அலுவலர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தான் அன்றாடம் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சங்கம் தவறாக நடக்க இதுவும் ஒரு முக்கியமான காரணம்.

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினம்

பொது, பாடசாலை மாணவருக்கான போட்டிகள்

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினத்தையொட்டி வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், சலோகம் புனைதல் முதலியனவற்றிற்கான எழுத்துப்போட்டிகளை நடத்தவிருக்கின்றது.

இப்போட்டியில் கலந்துகொள்ளும் பாடசாலை மாணவர்களது விடயதானங்கள் அவர்களாலேயே எழுதப்பட்டன என்பதை அதிபர் / தலைமையாசிரியர் அத்தாட்சிப்படுத்தவேண்டும்.

பொது, பாடசாலை மாணவர்கள் ஆகிய இருசாராரும் தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் விடயதானங்களை அனுப்பி வைக்கலாம்.

பொது - கட்டுரைப் போட்டி:

கட்டுரைகள் 1200 சொற்களுக்குக் குறையாதிருத்தல் வேண்டும்.

- (1) கூட்டுறவும் மனித உரிமைகளும்
- (2) தேசிய புனருத்தாரணத்தில் கூட்டுறவின் பங்கு
- (3) ஒப்புரவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுப் பணியாளர் சேவை
- (4) கூட்டுறவு விற்பனை
- (5) புதிய விவசாயக் கடன் திட்டம்

பாடசாலைகளுக்கான கட்டுரைப்போட்டி:

சிரேஷ்ட பிரிவு (19 வயதிற்குக் குறையவும் 14 வயதிற்கு மேலும்) கட்டுரைகள் ஏறக்குறைய 700 சொற்களில் எழுதப்பட வேண்டும்.

- (1) யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு கூட்டுறவுப் பேரங்காடி
- (2) பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களா அல்லது தனி நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களா சிறந்தவை?
- (3) தட்டுப்பாட்டுப் பொருள்களின் விநியோகம்
- (4) கூட்டுறவு இயக்கமும் உணவுற்பத்தியும்
- (5) யாழ்ப்பாண விவசாய பொருட்காட்சி 1967

கனிஷ்ட பிரிவு (14 வயதிற்குக் கீழ்):

கட்டுரைகள் ஏறக்குறைய 350 சொற்களில் எழுதப்பட வேண்டும்.

- (1) சேமிக்கும் பழக்கம்
- (2) 'கியூ'வரிசை முறை
- (3) கிராமச் சந்தை
- (4) எமது கூட்டுறவுக் கடை
- (5) எனது வீட்டுத்தோட்டம்

இப்போட்டிகளில் கலந்துகொள்ள விரும்புவோர் தாம் எழுதப்போகும் விடயதானங்களுக்கேற்ற கருத்துக்களை முன்பு வெளிவந்த கூட்டுறவுப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்விதங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் 59, பிரதான வீதியிலுள்ள வ. ஐ. மே. சபை காரியாலயத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். போட்டிக்களை எமக்கு அனுப்பப்படும் சிறுகதைகள், ஓரங்க நாடகங்கள், கவிதைகள், சலோகங்கள் அனைத்தும் கூட்டுறவின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

முதலிடம்பெறும் விடயதானங்கள் தகுதியானவை எனக் கருதப்பட்டால் தகுந்த சன்மானம் வழங்கப்படும். எமது பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதற்கு தகுதியானவை எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விடயதானங்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கப்படும்.

இப்போட்டி சம்பந்தமாக பத்திராதிபக் குழுவின் முடிவே இறுதியானது;

முடிவு திகதி: 15-6-68

விடயங்களை கீழ்வரும் விலாசத்திற்கு அனுப்பவேண்டும்.

ஆசிரியர்,

கூட்டுறவு,

59, பிரதான வீதி,

யாழ்ப்பாணம்;

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு
வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வலுவன் து)

தொலைபேசி: 525, மானிப்பாய், முகவரி: சங்காலை.

* உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்

* உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்

* இருக்க வீடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?

"அல்கன்" சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், "சீரோ" யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

ஆனைமார்க் "அஸ்பெஸ்ரோஸ்"

அதிக பலமிக்க பராக்கிரம ஓடுகள்

அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வேடி மருந்துப் பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம்

பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும்

செய்து தர்ப்போம்.

விரும்புவோர் கேரிலோ, தொலைபேசி மூலமோ,

கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும்,

இது உங்களுடைய ஸ்தாபனம்.

கூட்டுறவுக் கமிட்டி.

கமாக அடுத்த கூட்டத் தொடரிலே சட்டம் வருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த மாதிரி கமிட்டியமைக்காக கனம் அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்;